

கிறிஸ்தோபகாரி.

THE CHRISTIAN FRIEND.

Vol. III. No. 3.

தை மாதம்,

1873.

JERUSALEM.

(Continued.)

யெருஷலேம் நகரத்துக்குள்ளே உலாவிக்கண்ட காட்சி.

(போட்டர் பண்டிதரால் எழுதப்பட்டது.)

(தொடர்ச்சி.)

கிழக்குமதிலில் ஒரே வாசல்மாத்திரமுண்டு. ஒலிவமலையிலிருந்தும் பெத்தானியிலிருந்தும் வரும்பாதைகள் அதிலே சந்திக்கின்றன. நாம் அவ்வாசலால் உட்பிரவேசியாது இடப்புறத்திலும்பி தேவாலயத்தின் மதிலின் வடகீழ்க் கோணத்திலுள்ள சதுரக்கோபுரத்தைக் கிட்டிடினோம். அடிவாரிசையிற் சில இருபதடிக்கதிகமான நீளங்கொண்ட பிரமாண்டமான கற்களால் இயற்றப்பட்டிருப்பதையும் அக்கற்கள் ஒன்றோடொன்று இசைக்கப்பட்டிருக்கிற விதத்தையும் நோக்கியபொழுது அது ஏரோதின் காலத்துக்குப் பின்னல்ல அதற்கு வெகுகாலத்துக்குமுன்னேதான் கட்டப்பட்டதென்று அனுமானிக்கவேண்டியதாயிருந்தது.

தேவாலயத்தின் உப்பரிமை:—இது தேவாலயத்தின் தென்கிழக்குப்பக்கத்திற் தான் இருக்கிறது. இது ஏறக்குறைய எண்பதடி உயரமானது. இதின் அடிப்பகுதி நாம் அதிகசிக்கத்தக்க சிறப்பத்திறமையைக் காட்டும் நேர்த்தியான வேலைபொருத்திய பதினாறு வரிசைக்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தது. பொருத்துகள் தெரியாமல் அக்கற்கள் ஒன்றோடொன்று துட்பமாய் இசைக்கப்பட்டிருந்ததினால் வளர்ந்த ஒரே சல்லுப்போலத் தோன்றிற்று. இதை நான் நோக்கியபொழுது சேஷர் கிறிஸ்துநாதருக்கு இதைப்பற்றிச் சொன்னகாரியம் என்மனதுக்கு மிக விவரமாய் சூபிக்கப்பட்டது.

“அவர் தேவாலயத்தை விட்டுப் புறப்படுகையில் அவருடைய சேஷரினொருவன் அவரைநோக்கிப் போதகரேபாரும் எப்படிப்பட்ட கற்கள் இது எப்படிக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.” (மாற். 13 : 1) என்றானே. இதின் பிரதான ஸூலைக்கற்கள் பருமத்திலும் சிறப்பிலும் மற்றக் கற்களிலும் அதிக சிரேஷ்டமானவைகளாயிருந்தன. அக்கற்கள் இருபதடிநீளமும் ஆறடி அகலமுமுள்ளனவாய்ப் பெஸ்த்துக்குஞ் சிறப்புக்குமாகத் தெரித்தெடுக்கப்பட்டிக் கட்டப்பட்டன. தேவாலயப் பிரகாரங்களுக்குப்போய் இந்தப் பிரமாண்டமான கற்களைக் கண்டபொழுது தாசனங்களுக்குப் “பாருங்கள்

நான் அஸ்திபாரத்தினிமித்தம் ஒருகல்லை, பரீட்சிக்கப்பட்டதும் கோடிச்
கேற்றதும் மிகுந்த விலையுள்ளதுமாயிவ கல்லை உறுதியான அஸ்திபாரமாக
ச் சீரோணில் ஸ்தாபிக்கிறேன்” (ஏசா. 28: 16.) என்று ஏசாயா சொன்ன
வாக்கியமும் “நம்முடைய புத்திரிகள் மானிகைக்காகப் பொளிந்த மூலக்
கற்களுக்கொப்பாவார்கள்.” (சங்கீ. 144: 12.) என்று சங்கீதகாரன் சொ
ன்ன வாக்கியமும் எவ்வளவோ வெளிப்படையாய்த் தோன்றும். பள்ளத்
தாக்குக்கு அருகான சிகரத்தின்மேல் ஏரோதின் காலத்தில் ஒரு சிறந்த கோ
புரமிருந்தது. இக்கோபுரத்தின் மகா உயரத்தைக்காட்டும்படி யோசெபஸ்
(Josephus) என்னுஞ் சரித்திரகாரன் “ஒருவன் இந்த அவங்கங்களின்
உச்சியினின்று கீழே கோக்குவானாயின் தலைக்கிறுகொள்ளாமல் நிற்கவும்
மாட்டான்; அதின் மகா ஆழத்துக்கு அவன் கண்பார்வை எட்டவும்மாட்
டாது” என்று சொல்லுகிறார். பசாசு கிறிஸ்துநாதரைச் சோதிக்கும்படி
நிறுத்தின “தேவாலயத்தின் உப்பரிமை” இதுதான் என்பதற்குச் சந்தேக
மில்லை.

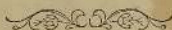
சலோமோன் தேவாலயத்துக்கு ஏறிப்போகும் மார்க்கம்:—இடிந்து பா
ழாய்ப்போன யூதருடைய வீடுகளின் திசை வடபுறமாகச் செங்குத்துமலை
யை அடுத்திருந்தது. நாய், பூனை, ஒட்டகம் முதலிய மிருகங்கள் செத்துக்கி
டப்பதினால் அழகிய நூற்றமும் அருவருப்புமுன்ன காட்சிக்கூடாகவே
ஒருபாதை சுற்றிச் சுழன்று போகின்றது. நாம் செல்லுகையில் “ஆதலால்
உங்கள் நிமித்தம் யெருஷலேம் மண்மேகெளாய்ப்போகும்; ஆலயமாகிய
மலை வனத்திலுள்ள உயர்ந்த ஸ்தானங்களுக்கொப்பாகும்.” (மீகா. 3: 12.)
என்று மீகா சொன்ன வாக்கியம் நமது நினைவில் வந்தது. அதின் நின்றவே
ற்றம் நமதுகண்களுக்கு முன் தோன்றிற்று. ஆவயத்தின் தென்மேற்கு
மூலையெக்கிட்டிச் சேர்ந்தது பிரயாசமாயிருந்தாலும் இங்கே வந்தது பல
னென்று கண்டோம். நாம் முன்சொன்ன கோணத்திற் கண்ட சிற்பவே
லையிலும் இது அதிக சிறப்புள்ளதாயிருந்தது. மூலக்கற்களுமோ முந்தி
னவைகளிலும் அதிக பிரமாண்டமானவைகள். அவைகளிலொன்று முப்
பதடி நீளமும் ஆறரை அடி அசலமுமுள்ளது. இந்தக்கோணம் மோநியா
வைச் சீயோனினின்று பிரித்த பள்ளத்தாக்குக்கு அருகான மேட்டிக்குமே
லே நிந்தின்றது. இந்தப் பள்ளத்தாக்கு இப்பொழுது கஞ்சலால் கொ
ஞ்சங்குறைய மேவப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோணத்திலிருந்து மேற்
புறமாக நூற்பது அடிவரையில் பிரமாண்டமான மூன்று வரிக்கற்கள் மதி
விலிருந்து கிளம்பி ஒரு பெரிய வில்வளைவின் ஓர்பகுதியைக் காண்பித்தது.
பிறகிட்ட சிலவருஷங்களாக இக்கற்களைக் குறித்து உண்டான கவனம்
கொஞ்சமல்ல. இது ஒருகாலத்தில் மோநியாவையுஞ் சீயோனையும் இணை
த்திருந்த பாலத்தின் ஓர்பகுதி என்பதற்கு ஐயமில்லை. எஞ்சிய இவ்வில்வளை
வின் பகுதியைக்கொண்டு இந்த முழுவில்லாகிருதியும் ஏறக்குறைய 40 அடி
வீதியுள்ளதாயிருக்கவேண்டுமென்றும் அந்தப் பள்ளத்தாக்கைக்கடப்பதற்
குஇப்படி 5 வில்லுகள்வேண்டுமென்றுங்கண்டோம். அத்திபாரத்தின் 3 வரி
சைக் கற்களில் 1 ஐந்தடி நாலு அங்குல உயரமாயும் மற்றவரிசைகள் சற்றே
குறைந்தவைகளாயும் இருக்கின்றன. கற்களில் ஒன்று இருபத்துநான்கு அடி
நீளமும்வேறொன்று இருபத்துமூன்று மற்றவைகள் இவைகளுக்கொத்தவைகளு
மாயிருக்கின்றன. 1 இரா. 7: 10-ல் அத்திபாரம் பத்தமுழக் கற்களும் எட்டே

முழுக் கற்களுமாகிய விலையேற்பெற்ற பெரிய கற்களாற்போடப்பட்டது. * * * * * பெரிய பிராகாரத்தின் சுற்றிலு ம் மூன்று வரிசை வெட்டுக்கற்கள் * * * * * இடப்பட்டன ” என்று வாசிக்கிறோம். வேதத்திலுள்ள மூன்று வர்க்கியங்கள் இராசாவாகிய சா லோமோன் தன் அரமனையிலிருந்து தேவாலயத்துக்கு ஏறிப்போகும் விசே ஷித்த மார்க்கத்தைக்குறித்துப் பேசுகின்றன. 1 இரா. 10:5; 1 நாணா. 26:16; 2 நாணா. 9:4. இராசஅரமனையையும் தேவாலயப் பிராகாரத்தை யுமிணைத்த மார்க்கம் என்று யோசிபஸ் (Josephus) என்னுஞ் சரித்திரகார ன் சொல்லிய மார்க்கம் இதுதான் என்று நினைக்கவேண்டும். இவையெல் லாம் ஷெபாவின் இராசாத்தியுடைய மனதிலே பதியத்தக்கவைகள் தான். “ஷெபாவின் இராசாத்தி சாலோமோனின் எல்லா ஞானத்தையும் அவன் க ட்டின வீட்டையும் * * * * * யெகோவாவின் ஆலயத்துக்கு அவன் ஏறிப் போகிற மார்க்கத்தையும் கண்டபொழுது மனம் மயங்கிவிட்டான். (1 இரா. 10:4,5.)

புலம்புதலின் ஸ்தானம்:—இதன்பின் அழுக்கான ஒரு ஒழுங்கைவழியா ய்ச் சுற்றிவந்து திரும்புகிற ஒருமூலையில் என் மனதிலே மிகவும் பெலனாய் ப் பதியத்தக்க “யூதருடைய புலம்புதலின் ஸ்தானம்”த்தைக் கிட்டினேன். இந்த அழிந்த பரிசுத்த ஸ்தானத்துக்குத் தங்கள் இடிந்த ஆலயத்தின் கற்க ளிலே இன்னும் (“பிரியப்பட்டு அதின் தூளைக் கட்டாட்க்கிற” (சங்கீ. 102:4.)) யூதர்கள் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் வந்து புலம்ப இடம்பெற்றிரு க்கிறார்கள். நான் அங்கே போனநாளும் வெள்ளிக்கிழமை. அன்றைக் கு ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலுமுள்ள பல தேசங்களிலுமிருந்து அந்தந்த ச்சாதியாருக்குரிய வெவ்வேறான உடையைத் தரித்த பற்பல வயசையு டைய ஆண்களும் பெண்களுமாகிய நிற்பந்தமுள்ள தவத்திகள் வந்து கூடி ஞார்கள். * ஊன்றுகோலோடு தன்னாடி மிக விசாரமுள்ளவர்களாய் முகம் வெளிநிக் கண்குழிந்துபோன கிழவரும், தங்கள் பெற்றாருடைய முகங்க ளையும் திரும்பப் பழய சுவரையும் பார்த்துப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும் பெ ண்குழந்தைகளும் அங்கிருந்தார்கள். ஆடிஆடி ஒப்பாரிசொல்லுகிற பாவ னையாக எபிரேயச் செபமாலப் புத்தகத்திற் பார்த்து முழந்தாளில் நின்று பாடுவார்களர்; முகங்குப்புறவியுந்து முன் நெற்றியையும் உதடுகளையும் நிலத்தோடு ஒன்றுவார் சிலர்; சிவர்க்கற்களின் வெடிப்புக்குள்ளும் பிரி வுக்குள்ளும் தங்கள் முகங்களைச் சொருகிக்கொண்டு சிவரோடு நிற்பா ர் சிலர்; அக்கற்களை முத்தஞ்செய்வார் சிலர்; அந்தக் கற்களைக் கட்டிப்பி டிக்க விரும்பினதுபோல தங்கள் கைகளை நீட்டிக்கொண்டு நிற்பார் சிலர்; தங்கள் கண்ணீரால் அவைகளை ஸ்னைப்பார்களர். இப்படியே இருதயம் பின க்கத்தக்கதாக விம்மலோடு நிற்பார். இக்காட்சி மிகவுந் துக்கப்படத்தக்க தும் மனதிலே பதியத்தக்கதுமாயிருந்தது. பதினெண்ணூறுண்டுகளாகப்

* இங்காட்களில் யெருஷலேமின் சீரைப் பார்க்கப்போன, சில பயணக்காரர் அங்கே 15,000 யூதர்கள் அழிந்தபோன ஆலயத்தின் பக்கத்தில் சோம்புத்தனத் திலும், பிரார்த்தனையிலும், தல்மட் (Talmud) என்னுந் தங்கள் “ஆகமத்தை வாசிப்பதிலும், விண் அங்கலாய்ப்பிலும், பெருமூச்சிலும் தங்கள் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள் என்றும் உலகத்தின் மறு இடங்களிலுள்ள தங்கள் மார்க்கத்தா ரிடத்திற் பெறும் தருமசகாயத்தையளித் தங்கள் சீவனத்துக்கு வேறு வழியற் றிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

பிறதேச வாசியரும் நிற்பந்தராயுமிருந்தும் அவர்கள் சாதிக்குரிய பத்தி, மனஉணர்ச்சி, இருதயவிரும்பம் இன்னும் அற்றுப்போகவில்லை. பரிசுத்த ஸ்தானத்தின் அழிவேயன்றி இன்னும் பல அழிவுகளையுள்ள தங்கள் முன்னோரின் தேசமத்தியிற் பூமியின் கடையெல்லைகளிலிருந்து வறிஞரும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் கீழே மிதிக்கப்பட்டுத் தள்ளப்பட்டவர்களுமான இவர்கள் துக்க ஓசையோடு “தேவனே அந்நியதேசத்தார் உமது சுதந்தரத்திற் பிரவேசித்து உமது பரிசுத்த ஆலயத்தை அசுசிப்படுத்தி யெருஷலேமைப் பாழ்மோடாக்கினார்கள். * * * அயலாரால் நாங்கள் நித்திக்கப்பட்டு சுற்றுப்புறத்தாருக்கு நாங்கள் பரிசாகமும் சிரிப்புமாயிருக்கிறோம். யெசோவாவே எதுவரைக்கும் ; நீர் என்றுங் கோபமாயிருப்பீரா. (சங். 79 : 1, 4, 5) என்ற சங்கீதகாண்டைய தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களை இங்கே பாடிக்கொண்டிருக்கக் காண்கிறோம்.

A BRIEF SKETCH OF THE WESLEYAN TAMIL MISSION CEYLON.

இலங்கையின் வடகீழ்க்கு மாகாணங்களிலுள்ள வேஸ்லியன்மிசியோன், சரித்திரப்பொறிப்பு.

1867 ம் ஆண்டில். சிரேஷ்ட குரு கில்னர் ஜயர் தான் இலங்கைக்குத்திரும்ப வருதற்கு முன்னர் இரண்டு இங்கிலிசிய குருமாரை இங்கே அனுப்பிவைத்தார். அவர் வந்தபின் தளராமுயற்சியோடு தேவவழியத்தை நடத்த, வந்த குருமாருர் துணைவர்களானார்கள். கொள்ளையோய் சபையின்வளர்ச்சியைச் சற்றே தடைப்படுத்தியது.

1868 ல். இச்சபையைச் சார்ந்த சகோதர கூட்டங்கள் சகலவிடங்களிலும் ஒழுங்காய் நடத்தப்பட்டுவந்தன. பெரும்பாலும் சபையார் கிருபையின் சகல பிரயத்தனங்களையும் முறையே அதுசரித்துவந்தார்கள். சுதேச குருமார் பிரசங்கிகளாவாருக்கு வேதம் படிப்பிப்பதற்காய்ச் சிலரைச் சிரேஷ்ட குரு தெரிந்து படிப்பிக்கத் திரும்பவும் எத்தனித்தார். இதில் கல்வி கற்ற இருவர் இப்பொழுது குருமாராக வருதற்கு வற்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறுசிலர் உபாத்தியாயர்களானார்கள்.

1869 ல். வண்ணார்பண்ணை மேற்கிலுள்ள பிச்சமடத்தடி மத்தியஸ்தானமாய் வண்ணார்பண்ணைக்கிராததால் செட்டித்தெருவென்றவிடத்தில் ஒரு வீட்டையும் காணியையும் வாங்கினார்கள். இந்த வீடு சுதேச குருவுக்கு வாசஸ்தலமாக ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைகளும் கல்விகற்கவும் சுவிசேஷத்தை வாரந்தோறும் கூறவுமாக வேறிரண்டு கட்டிடங்களுங் கட்டப்பட்டன. இதுவரைக்கும் மத்திய வித்தியாசாலைக்குத் துணைப்பள்ளிக்கூடம்போல ஆயித்த வகுப்புப் பிள்ளைகளை வைத்துக் கல்வி கற்பித்த இந்தப் பள்ளிக்கூடமும் வண்ணார்பண்ணைக்கு மத்தியவித்தியாசாலையாக்கப்பட்டது. பிச்சமடத்தில் ஒரு உபதேசியார் வசிக்கிறார். கலட்டியிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் துவங்கியதுமாத்திரமல்ல அது ஒரு பிரசங்க ஸ்தானமுமானது. இந்த வருடம் ஆனிமாசத்திந்தான் முத்த முத்த சுதேச பாதேச குருமாரின் சங்க

கூட்டம் வைக்கப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் இவ்விதத்தைச் சார்ந்த நா லு ஐரோப்பிய குருமாரும் தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த இருவரும் சுதேசக் குருமார் அறுவருங் கூடினார்கள். இங்கிலிசிய குருமார் Rev. Messrs. Kilner, Rigg, Brown, Rhodes, D. H. Little, Richard Brown என்பவர்களே. சுதேசகுருமார் Rev. Messrs, H. D. Silva, J. W. Philips, J. W. Benjamin, S. Niles, W. Murugaso என்பவர்களே.

இந்தக் கூட்டத்தில் Samuel Morse, சாமுவேல் மோர்சி, James Marimuttu, யேமிஸ் மாரிமுத்து, என்னுமிருவர் சுயேச்ச குருமாராய் வருத்த குரிய பரிசைக்கொடுத்தார்கள்.

இச்சங்கத்தில் நடக்கும் விசேஷ சம்பவங்களை மூன்று.

1. குருவாய் வர விரும்புவோரைப் பரிசைச்செய்தல்.
2. சபைக்குரிய சகல காரியங்களையும் விசாரித்தல்.
3. தங்கன் தங்கன் பணிவிடைபைச் சூறித்த பத்திரங்களை வாசித்தல்.

இச் சங்கத்தில் நிகழ்ந்த யாவும் புத்தகமாய் அச்சிட்டிருப்பதால் சங்கத்தி ல் நடந்தவைகளை எழுதுவது அவசியமன்று.

யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்த ஐரோப்பிய குருமார், சுதேசகுருமாரின் நாமங் கள்.

Rev. Messrs, Squance, Roberts, George, Percival, Griffith, J. Walton, Kilner, W. Walton, Scott, Rigg.

Rev Messrs. Philips, Kats, Hunter, Watson, Silva, Benjamin, J. W. Philips, Niles

புத்தூர்.—புத்தூர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பருத்தித்துறைக்குப் போம் இராசபாளையத்தில் ஓய்பதாங்கட்டை தூரத்திலிருக்கின்றது. இதற்கிடையேயு ள்ள கல்லூர், கோப்பாய் முதலிய இடங்கள் சாட்சி மிசியோனாரிகளுடைய தலங்கள். புத்தூரிலுள்ள உலர்ந்தாக்காரருடைய பழைய கோவிலை மிசி யோன் பணிவிடைக்காகத் தரும்படி அரசாட்சியாமிடம் கிரேஷ்ட குரு எ முனிக் கேட்டார். அரசாட்சியாரும் அதைக் கொடுத்தார்கள். அதைத் தி ரும்பக் கட்டுவதற்காய் ஊரவர்களும் பத்துப் பண்களைக் கொடுத்தார்கள். உடனே இங்கிலிசிய தமிழ் வித்தியாசாலைகள் நியமிக்கப்பட்டன. ஓய்வு காட்களிலும் மறுதினங்களிலும், குருமார், சுதேசகுருமார் தானத்துப் பிரச ங்கிகள் முறையே போய், சுவிசேஷ வாக்கைக் கூறிவந்தார்கள். அங்கே சிற்பாசாந்திரமுறையே ஒரு சிறந்த ஆலயமும் சுதேசபோதகர்கள், உபாத் தியாயர்கள் வசிக்க வீடுகளுங் கட்டப்பட்டன. அங்கே இப்பொழுது த மிழ், இங்கிலிசு கற்பிப்பதற்கான பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின் றது. புத்தூருக்கண்டையிலுள்ள அச்சொழுவெண்ணூர் கிராமத்திலுந் தமிழ் இங்கிலிசு படிப்பதற்கான பள்ளிக்கூடமும் உபாத்தியாயருக்கு வீடு கட்டப்பட்டது. அங்குள்ள மாணுக்கர் மிகவும் கல்விப்பிரியர். இங் கேயுந் தவறின்றி ஓய்வுநாளிலும் மற்றும் நியமித்த தினங்களிலுந் சுவிசேஷ வாக்குக் கூறப்பட்டுவருகின்றது. கூடியபோதெல்லாம் இங்கே புத்தூரில் ஒரு சுதேச குரு வாசமாயிருப்பார். “இருளிலிருந்த இவர்க” னுக்குள்ள ம் வெளிச்சம் பிரகாசிக்கவேதுவாயிற்று.

பருத்தித்துறை.—1817 ம் ஆண்டிலேதான். பருத்தித்துறையில் மிசியோ ன்வேலையாரம்பித்தது. கணம். ரொப்பேட்சார்வர் ஐயரே, முதன் முதல் இந்த இடத்தில் தேவ ஊழியத்தை ஆரம்பித்தார். இங்கேயும் இங்கிலிசு

தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவ்விடத்தில் ஐரோப்பிய குருமார் நிலைதரமாய் ஏப்பொழுதும் இராதபடி பலகாலங்களிலும் பற்பல தடைகள் வருவதால் தேவ பணிவிடை சித்தியாகவேண்டிய பிரகாரஞ் சித்தியாகாமல் வந்தது துக்கம் ஆயினும் அது தற்காலத்தில் இங்கிலீசிய குருமார் அங்கே வசியாவிடினும் செவ்வையாய் நடக்கத்தக்க நிலைபாத்தில் வந்திருப்பதைக் காண்பது சந்தோஷம்.

1821 ல். பொற்றையர் குருமார் சங்கத்தால் இவடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். கிடுகால் வேய்ந்த வங்கனாவே இவரிருந்த வாசஸ்தலம். 25 பவுண் 10 சிலின் செலவிட்டு ஒரு பிரசங்கத்துக்கான இடமும் கட்டப்பட்டது. இத்தொகையில் 10 பவுண் 10 சிலின் பலரிடத்திலிருந்துஞ் சேகரிக்கப்பட்டது. சுதேசிகளுக்காய் மூந்த மூத்த இந்த மிசியோனால் இலங்கையிற் கட்டப்பட்ட எதலமிதவே. 31 ம் ஆண்டு, துவசகம் 34 ம் ஆண்டு வரைக்கும் கனம். Rev. Stott ஸ்ரேற்றறு ஐயர் இங்கே வாசம்பண்ணினார். கட்டைவேலியும் இதைச்சேர்ந்தது. இங்கே 40,000 சனங்கள் வசித்தார்கள்.

1828 ல். இங்கே ஒரு சுதேச உதவிக்குரு மாத்திரம் வாசம்பண்ணினார். அப்பொழுது 371 பிள்ளைகள் கல்விகற்கும் ஏழு பள்ளிக்கூடங்கள் இங்கே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன.

1845 ல். சுதேசிகள் செலவாய் ஒரு வங்கனாக் கட்டப்பட்டு அதில் நூறு பிள்ளைகள் கல்விகற்றுவந்தார்கள்.

அரசாட்சி புரோட்டஸ்டாண்டர் வசமானதுகண்டு இங்கிலாந்திலும் பிற விடங்களிலுமுள்ள பாப்பியர், இங்கிலீசிய அரசனோடு பாஸிமேந்தென்னும் மகாசங்கத்தையும் பிறரையும் அக்கினிபகவானுக்கு இரையாய்ச் கொடுக்கும்படி கருதி, மகாசங்கம் கூடும் இராசமானிகையின் கீழ் சுரங்கமுத்து வெடிமருந்துப் பீப்பாக்களை அடுக்கி அச்சங்கம் கூடும்நேரத்தில் நெருப்பு வைக்கும்பொருட்டு பாதக சிரோமணியாகிய கைவொக்ஸ் என்பவனையும் அச்சுரங்கத்தில் நிறுத்தினார்களென்பது கட்டுக்கதையல்ல. அவ்வகையே சைவரும் சிலகாலத்தில் தங்கள் சகோதரரான பாப்பியரை நிகர்த்துச் செய்வதுமுண்டு. வதிரியில் நூறு பிள்ளைகளுக்கு மேல் இங்கிலிஷ் தமிழ் கற்று வந்த தருமப்பள்ளிக்கூடத்திற்கும் ஆரோ ஒரு வடமிருச்சி கைவொக்குசு நெருப்பவைத்தான். இவர்களைக்குறித்தேதுபேசுவோம். இவ்வகையே வண்ணைகளிலும் மிசியோன் வித்தியாசாலையில் நெருப்புவைத்ததைக் கண்ட ஒரு கடிதன் “உதயதாரகையில்” ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின் சைவசமயப் பிரசங்கியாய் வந்த விசர்ச்சுப்பிரமணியன் மிசியோன் வித்தியாசாலையில் நெருப்புவைத்தான். இது இவர்கள் தேவர்கள் செய்கை. ஒப்பிட்டுப்பாக்கில் புதுமையன்று. “தம்பியோபெண்டிருடி தாயாருடன் பிறந்த வம்பனோ நெய்திருமொமாயன் அம்புவியில் மூத்தபிள்ளையாரே முடிச்சவிற்த்தலுங்களுடை கோத்திரத்துக்குள்ள குணம்” எனக் கடிதன்தீட்டினார்.

இந்த ஆண்டில் இங்கிலீசுபடித்த மூன்று வாலிபர் ஞானஸ்நானம்பெற்றார்கள்.

1850 ல். இங்கே வசித்த ஐரோப்பியரும் விவேகிகளான சுதேசிகளும் சபையைச் சேர்த்துவந்தார்கள். சனங்களுங் கிறிஸ்தவர்கள் போதனைக்குச் செலிக்கொடுத்துக் கேட்ட முயன்றார்கள்.

1857 ல். கனம். யோவான் பிஸ்பிஷியார் இங்கே வாசமாயிருந்தார்.

சபை சிறிதாயினும் சபைக்குரிய பிரமாணங்களின்படியே தவறின்றிச் சகலமும் ஒழுங்காய் நடந்தன. சபையார் தொகை 22.

1858 ல், பலவிடங்களிலும் நிலாவெளிச்சத்தில் பிரசங்கங்கள் நடத்தப் பட்டுவந்தன.

கனம். வில்லியம் வால்தர்ன் ஐயர் காலத்தில் ஆறு ஏழு மாணுக்கர் கிறிஸ்தவர்களாய் ஞானஸ்நானம்பெற்றார்கள். இவர்களில் பலர் திரும்பவும் அஞ்ஞானத்துக்குள்ளாய்ப்போகிலும் வில்லியம் முருகேசு மாத்திரம் பின்வாங்காது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி சிற்பது மாத்திரமல்ல ஒரு சுதேச குருவாய் வருதற்குத் தண்ணைஒப்புவித்தார்.

தற்காலத்தில் பருத்தித்துறை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1. பருத்தித்துறை. இதைச்சார்ந்த கிராமங்கள் அல்வாய், சக்கோட்டை, திக்கம்.

2. புலோலி. இதைச் சார்ந்த கிராமங்கள், துன்னுலை, கற்கோவளம், தும்பளை.

3 கட்டைவேலி. இதைச்சார்ந்த கிராமங்கள் கரவெட்டி, நெல்லியடி, வடிரி, அமெரிக்கன் மிசியோனைச்சேர்ந்த உடுப்பிட்டிக் கோயிற்பற்றைத்தள்ளி வடமிருட்சியின் மற்றப்பகுதிகள் மேற்குறித்த மூன்று பகுப்பினுமாகும். இங்கே வசிக்கும் குடிசனங்களின் தொகை முப்பதினாயிரம்.

இங்குள்ள வித்தியாசாலை, மாணுக்கர், மாணுக்கிகளின் தொகையும் விபரமும்.

இங்கிலிசிய மத்திய வித்தியாசாலை,	1
இங்கிலிசுத் தமிழும் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள்	4
தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள்,	6
பெண்பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடங்கள்	4
சல்விகற்கும் ஆண்பிள்ளைகள்	997
பெண்பிள்ளைகள்	80
பிரசங்க விசேஷ ஸ்தலங்கள்	8
வாரந்தோறும் நடக்கும் பிரசங்கத்தொகை	25
இப்பொழுதிருக்குஞ் சபையார்தொகை,	45
இங்கே தேவ பணிவிடைசெய்த ஐரோப்பிய குருமார்.	

Rev. Messrs, R. Carver, A. Stead, R. Stott, E. J. Robinson, J. Walton W. Walton, L. Scott, J. O. Rhodes.

Rev. Messrs J. S. Philips, R. Watson, J. Benjamin, S. Niles, H. D. Silva

திருக்கோனாமலை.—இங்கே 1816ம் ஆண்டிந்தான், மிசியோன் கிருத்தியம் ஆரம்பித்தது. இங்கே முதல் வசித்த இங்கிலிசிய குரு கனம்- பி. ரெட் பென்று ஐயர். Revd Broadbent.

மிசியோன் கிருத்தியங்களை நடத்த மன்றுமிடங்களில்செய்வதுபோலவே இங்கேயும் முதல் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்தார்கள்.

1825 ம். ஆண்டிற் பேதிவியாதியின் மும்முரத்தால் பள்ளிக்கூடங்கள் கலையவேதுவாயிற்று. இது மாத்திரமா! விக்ரிகவாராதனைக்காரரான பார்ப்பாருஞ் சுருப வணக்கத்துக்குடன்பட்ட பாப்பியருஞ் சுவிசேஷபோதனை தங்கள் தங்கள் மதச்சொல்பாட்டுக்குஞ்சென வெதிர்த்துமறுத்தார்கள்

இது புதுமைமா? "அந்தோனியாருங் கதுப்பரும் அண்ணனுந்தம்பியும்" அஞ்ஞானிகள் "அழிலில்லாத" தேவனுடைய மகிமையை அழிவுள்ள மனுஷர், பறவைகள், யிருகங்கள், ஊர்வன, முதலியவைகளின் சாயலாக மாற்றிவை மாத்திரமா? இருடிகள் சாபத்தால் அழுகிவிழுந்த லிங்கத்தின் சாயலுமாக்கினார்கள். பாப்பியரோ பரிசுத்த மாதாவையும் சத்தவாளரையும் சுருபங்களில் வைத்து வணங்குவது மாத்திரமல்ல ஒருவேலாதுண்டில் அல்பாவும் ஒமேகாவும் ஆகியுமந்தமுமான குமாரனாகிய தேவனையும் இரத்தம் தசை எலும்பு நரம்போடி வந்துபுகச்செய்து வணங்குகிறார்கள். இவர்கள் சுவிசேஷப் போதனையைத் தடுக்காமலில் இவர்கள் பொய்ப்போதனையுந் தர்ப்போதனையுமென்னவாகும். பருத்தித்தறையைப் போல இந்த இடமுமொரு இங்கிலீசு மிஷியோனரி ஒழுங்காயிருந்து வேலையை நடப்பிக்கக்கூடாதிருந்ததினால் காரியாதாரியங்கள் நடைபெறவேண்டியவிதமாய் நடைபெறவில்லையென காம் நினைக்கிறோம். இந்தவிடத்துக்குப் போருங்குருமார் சகலரும் சுரத்தால் வாதிக்கப்பட்டார்கள். சுதேசருளும் பருத்தித்தறையிற் பிறந்தவருமாகிய கனம். வாற்சன் ஐயரை இங்கே உண்டுபட்ட சுரக் கொல்லுமானால் ஐரோப்பியருருமாணாக் குறித்துப் பேசுவதென்ன? இந்தவிடத்தைக் குறித்த முற்சரித்திரம் எழுத்தில் அகப்படாததால் ஒழுங்காய்ப் பேசுவது நமக்குக் கூடாதகாரியமாயிருக்கின்றது.

1841 ல் ஆண்டில், இங்கேயொரு வாலிபன் அஞ்ஞானத்திலிருந்து கிறிஸ்தவனாய்வந்ததைக் காண்கிறோம்.

1846 ல். இங்கிலிஷியருரு இவடத்திலில்லாததால் சபை சிதறடிக்கப்பட்டது. சபையாரிற் சிலர் இங்கிலந்து சபையைச் சேர்ந்தார்கள்.

1850 ல். தேவாலயத்தில் காலை மாலையில் தமிழ் இங்கிலிஷ் பாலைகளில், பிரசங்கம் நடத்தப்பட்டன. தமிழர், பறங்கிக்காரர் ஐரோப்பியர் யுத்த வீரரான சொலுதானுகள் மாத்திரமல்ல, சுப்பற் சேனைகளாகிய சைலர்களும்கு பிரசங்கத்திற்கு வருவார்கள். சபை சொற்பமாயிருந்தாலும் ஸ்திரமுள்ள தாயிருந்தது. பெருந்தெருவில் எண்பது பிள்ளைகளும் குறுக்குத்தெருவில் இருபது பிள்ளைகளும் கிணியாயில் ஐம்பது பிள்ளைகளும் நிலாவெளியில் முப்பத்தைந்து பிள்ளைகளும் தமிழ்ப்படித்து வந்தார்கள். நிலாவெளியிற்பள்ளி கூடம் அங்கிருந்த ஸ்ரோர் டீப்பர் மூத்ததம்பியாரால் கட்டப்பட்டது. இவர் மறுசமயத்தவனாயிருந்தும், அங்கே செல்லுங் குருமார் உபதேசிமார்களை மிகப்பட்டசமாய் நடத்திவந்தார். இங்கிலிஷ் வித்தியாசாலையிலும் எழுபத்தைந்து பிள்ளைகள் படித்தார்கள்.

1852 ல். சுவிசேஷத்தை வரசித்துக் கற்கும்படிக்கான கூட்டங்கள் வைக்கப்பட்டன. இதற்குமாரும் சுவிசேஷபோதகர்கள் சிலர் எழுத்துமாதிரமல்லத் தங்களிடங் கற்கும் மாணுக்கரைக்கொண்டு இக்கூட்டங்களுக்குப் பேர்வார் வருவார்மேற் கொழும்பாணும் விடுவித்தார்கள். இப்படிச் செய்தவர்களின் பின்னிலே இதுவென உறுதிப்படுத்தும்.

1854 ல். திரும்பவும் இங்கிலீசுப்பிரசங்கம் ஆரம்பித்தது. சுதேசிகள் செலவில் பெண்கள் வித்தியாசாலை தாபரிக்கப்பட்டு வந்தது.

1857 ல் இருபது பராயமுள்ள ஒருவாலிபன் வேதங்கற்றுச் சபையைச் சேர்ந்தான்.

1858 ல். மூன்றுபேர் ஞானஸ்கானம் பெற்றார்கள். இவர்களில் ஒருவாலிபஸ்திரி இறந்தாள். இவ்வொருமேல்சுலத்துப்பேண். மேல்சுலத்

தாரின் சாதிபேதக்கட்டையும் பிராந்தியமும் அளிப்பதற்கு மிசியோனரி மார் செய்யக்கூடிய இருபது வருஷப் பிரசங்கத்தில்நின்றும் இவன் சிவித்திருத்தலே அப் பிராந்தியை நாசப்படுத்தவேதுவாயிருந்தது.

1859 ல் இவ்வருடத்தில் மேல்குலப் பெண்களும் கோவில் கூட்டங்களுக்கு வரத் தலைப்பட்டார்கள்.

1861 ல் அஞ்ஞானிகளிடத்திற் சேர்த்த பணத்தொகையால் அங்கிருந்த சுதேச குரு ஒரு பெண்பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டினார். உபாத்தியாரின் செலவும் ஊரவர்களே கொடுத்தார்கள். அதிலே இருபத்தேழு பிள்ளைகள் படித்தார்கள்.

1862 ல் இரண்டு வாலிபர் கிறிஸ்த சபையைச் சேர்ந்தார்கள். பாப்பிய நெருவனும் பாப்பிய துகத்தடி பாரமெனவுணர்ந்து கிறிஸ்துவின் சத்திய சபையைச் சார்ந்தான். அப்பொழுது இருந்த சபையாரின் தொகை 39. ஒன்பதுபேர் கிறிஸ்தவர்களாக விரும்பிக் கிறிஸ்து சமயத்தைக் கற்று வந்தார்கள்.

1864 ம் ஆண்டு தெய்வபத்தனும் மெய்க் கிறிஸ்தவனுமாயிருந்த அழகைக்கோன் முதலியார் தேசலியோகமாணார். இவரைக் குறித்து நன்றியறிந்த ஒருவர் சொல்வது “ அனேகவருடக் காலமாய் நான் அழகைக்கோன்முதலியாரோடு அறிமுகமுஞ் சினேகிதனுமாயிருந்தேன். இவர் வீட்டிலும் வெளியிலும், செய்கையிலும். பேச்சிலும் மெய்யாய் ஒரு கிறிஸ்தவனாகவேயிருந்தார். இவர் நல்ல ஒரு பிரசங்கி. சரியான வித்தியாசாலையில் மேரையாய்ப் படியாவிடினும் இவர் தானாய்ச் சம்பாதித்த அறிவுத்திறமையும் எழுதும் முறைமையும் யாவராலும் மெய்ச்சிக்கொள்ளப்படத்தக்கது. விசேஷமாய் இவர் அஞ்ஞானிகளுடன் மதவிஷயத்தில் தருக்கிப்பதைக் கேட்பது எனக்கு மிகுந்த திரிப்திகரத்தைக் கொடுக்கும். ஒருநாள் ஒரு நொத்தாரிசு இவருடன் மதவிஷயத்தைக் குறித்து வாதாடிவரும்போது உங்கள் வேதம் நல்லவேதம், கிறிஸ்துவை மாத்திரம் தன்னிப்போடுங்கள், நானும் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன் என்றார். இது கேட்ட முதலியார் குலங்க நகைத்து அப்பதான் முத்திரையில்லா உறுதிபோல் மார்க்கமுமாம். எங்கள் மார்க்கம் முழுவதும் கிறிஸ்துவேயன்றி வேறு இடையாது. அவரைத் தன்னினால் அது ஒரு சல்லிக்கும் உதவாது என்றார். இவர் இறக்கச் சில வருடங்களின் முன்னர் ஆத்துமத்தைக் குறித்ததும் இரூபிப்பைக்குறித்ததும், வரப்போகிற நித்திய நரகவேதனே மோட்சபாக்கியத்தைக் குறித்ததமன்றி வேறு காண்பதரிது. இவர் எப்பொழுதும் “மரிப்பதெனக்காதாயம் சிவக்கில் கிறிஸ்துவின் மகிமைக்காக” எனப் பேசின பவுல்போலிருந்தார்.

1865 ல் மூன்று படித்த வாலிபர் கிறிஸ்தவர்களானார்கள்.

1868 ல் அஞ்ஞானிகள் மாத்திரமல்ல இராணுவவீரரும் பிறரும் மனந்திரும்பிக் குணப்பட்டார்கள்.

காரியங்களைச் சுருக்கிச் சொல்லுகில் இங்கே இடைக்கிடை வசித்த ஐரோப்பியக் குருமராலும் வைராக்கியனெனப் பேர்படைத்த சுதேசகுருவின் தனராமுயற்சியினாலும் வரவரத் தேவனுழியரு் சிறந்து வளர்ந்தது. இங்கே இரண்டு வாலிபரின் மனந்திரும்புதலும் பின் நிலைபரமுங் கவனிக்கப்படத்தக்கவை.

யாழ்ப்பாண மத்திய வித்தியாசாலையில் கல்விகற்று மலையிற் போய் இஞ் சிளர்ப்பகுதியில் வேலையாயிருந்த கிறிசு உடையார் குமாரசுவாயியும்

மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்தசபையைச் சேர்ந்தார். இத்துடன் வேலுப்பிள்ளை உடையார் மகன் காளிமுத்து என்னும் இன்னுமொரு வாலிபனுங் கிறிஸ்தவனார். இவரது பந்துசனங்களாகிய உயர்குல அஞ்ஞானிகளும் பிறரும் இவருக்கிடறலாய் நின்றும் இவர் கிறிஸ்துவின் அன்பை விடவில்லை. இவர் இப்பொழுது ஒரு சுதேச குருவாய்வரவிருக்கிறார். “குருடனயிருந்த பார்வையடைந்த இவர் தன் தேசத்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் இரட்சிப்பைக் கூறுவதில் சேர்ப்படையாரென நம்புகிறோம். “என்னை இரட்சித்த கரங்கள் எல்லாரையும் காக்கத்தக்கது” என நம்பி நடப்பாராக.

இங்கிலிஷ் வித்தியாசாலை ஆண்பிள்ளைகளுக்கு 1

பெண்பிள்ளைகளுக்கு 1

தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்கள் 2

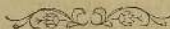
ஆண்பிள்ளைகள் தொகை 163

பெண்பிள்ளைகளின் தொகை 83

ஜேரோப்பியகுருமார். Rev. Messrs Broadbent, R. Stott, Hole, James Gillings, J. Walton, J. Kilner, L. Scott, S. H. Stott, J. Brown, E. Rigg.

சுதேசகுருமார். Rev. Messrs, J. S. Philips, R. Watson, S. Niles, W. Murugasu, J. Benjamin.

H. D' S.

HINDUISM.

இந்துமதம்.

இந்துக்களே, சிவன்முதலான தேவர்களின் உற்பத்திமுதலியவைகளை உங்கள் சமயநூல்களிற் கூறியிருக்கிறபிரகாரம் சொல்லிவந்தோம். இவ்விடத்திலும் சிவனது சிரேஷ்டபுத்திரனும் உமது மகாபெருமானுமாகிய விக்கினேசபரணைப்பற்றிச் சிலவற்றை உமதுநூல்களில் உள்ளபடி எடுத்துக்காட்டுவது உபயோகமாகுமென்று கருதுகிறோம். நீர் சியாயப் பரீட்சைசெய்து யாவற்றிலும் குணமானவற்றைத் தழுவித் குற்றமானவற்றைத் தள்ளி சற்சமய பத்தி வைராக்கியராவது உமது கடனென்று நினைப்பீராக.

“கணபதி துணை”

என்று ஏத்தொடக்கத்திலும், கும்பிட்டு, குட்டி, சிந்தித்ததெல்லாம் சிதை யாமல் வாய்க்குமென நீர் வழிபட்டுவரும் விக்கினேசபரன் யானே முகனெனச் சொல்லுகிறீர்கள். அதற்கொப்ப விக்கிரகங்களையும் உண்டாக்கி வைக்கிறீர்கள். விக்கினேசபரனில் யானேத்தலையும் மனுஷ உடலும் பொருந்திய வரலாற்றை விசாரிக்குமிடத்துப் பிள்ளையாரது பிறவித்தலையாகிய மனுஷதலை ஓர்காரணம்பற்றியழிந்தபொழுது வடமுகமாகப்படுத்திருக்கும் பிராணியின் சிரைசை அறுத்துவந்து சிரமற்றிருந்த முண்ட உடலில் பொருத்தும்படி சுற்றிக்கப்பட்டசென்றும், அப்படித் தேடிப்போகையில் ஒரேயானையே வடமுகமாய்க்கிடக்க நேரிட்டதென்றும், அந்த யானையின் தலையை அறுத்துவந்து முண்டத்திலே பொருத்தினாரென்றும் ஒருகதை சொல்லப்படுகிறது: ஆதியான தலைகுவிசாயுதத்தினால் அறுப்புண்டதெனவும்களீஸ்வர

ஊது திஷ்டியினால் பல்பமானதெனவும், விகற்பித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. இன்னும் “கனிறும் பிடியுந் கலந்தாடல் கண்டே, ஒளிமணிப்பூ னைரவோனுடனே, இவ்வகைபா விளையாடுதும் யாமென, அவ்வகை அ வஹும் அதற்குடன்கூட்டு, மதகரியுரித்தோன் மதகரியாக, மதர்விழிஉமைபி டி வடிவமாகி, கூடியகலவியிற் குவவயம் வினங்க, ஐங்கரத்தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்” என்றும் பிள்ளையார்க்கையிலும், கந்தப்புராணத்திலும், பிறவ ற்றிலும், சொல்லப்படுகின்றது. இதுவுமன்றி, தக்கனுடைய யாகத்தை வீர பத்திரன் அழித்தபோது, தக்கனுடைய தலையும், விக்கினேசபரனுடைய தலை யும், அவனால் அறுப்புண்டு யாகத்திலே விழுந்து வரிந்துபோனதென்றும், இவர்கள் மறுபடி அருள்வாக்கால் உயிர்பெற்றபொழுது தக்கனது முண்ட த்து ஆட்டுத்தலையும், விக்கினேசபரனுடையதற்கு யானைத்தலையும் பொருத்த ப்பட்டதென்றும், வேறுமொரு கதையுண்டு. கதை யாதாயிருந்தாலும், க ணேசருக்கு மிருகத்தலையே தலையென்பதற்கு வியாச்சியமில்லை. பார்வதி யுடைய அழுக்கிலிருந்து உற்பத்தியானவிக்கினேசபரனுக்கு மாட்டின் கஷ்ட மும் அழுக்குமாகிய சாணமே உறைவிடமாயிற்றென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

மேலும், தனது கொம்பொன்றை விக்கினேசபரன் ஓர்ரிமித்தம் ஒடித்தத னால் இன்றைக்கும் ஒற்றைக்கொம்பராயிருக்கிறாராம். யாழை விவரஞ்செ ய்யப்போகிறாயென்று இவரை வினவியபொழுது, தன் தாயைப்போலும் ஒரு ஸ்திரியையென்று உத்தரஞ்சொன்னாராம். மிருகத்தலையுள்ள இவருக் கு மிருகபுத்தியும் செய்கையும் இருக்குமென்று அஞ்சிப்போலும், இவர் தாயார்வகிக்கும் இல்லத்திற்குப் பிறம்பாக்கப்பட்டு அவளைப்போலும் ஓர் ஸ்திரியைக் காணுமளவும், ஸ்திரிகள் விசேஷமாய் நடமாடும் தண்ணீர் மொள்ளாமிடங்களிலும், வழி, சர்திகளிலும், உளுக்கார்த்திருக்கும்படி அ பிசாபமிடப்பட்டார்.

“சத்தி வயிற்றுதித்த சிவன்றன்னையின்ற தாயாரைத் தாரமெனப் புணர் ன்தான். அத்திமுருகன்றாயின்மேலாசையுற்று, அவடனைப்போலணங்குவரு மவதிமட்டும் நித்தகெடுந்தெருக்கன், தண்ணீர்த்துறை, முச்சந்தி, நேர்வழி யில் காத்திருப்பான்”

பிதாப்பெயர் வினங்கவந்த பிள்ளை தெளிதல்.

இந்துக்களே, மிருகவாலிபனாகிய இந்த விக்கினேசபரனுடைய தோற்ற ன், செய்கைகளை நன்றாய்ச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மூர்க்க விரகதாபத்தி லே சன்மித்த விகிர்ந்தருபியாகிய இவர் இழந்த சிரசையும், ஒடிந்த கொம் பையும், சிருஷ்டிக்க வல்லபயில்லாதவரானார். தனக்குவந்த வினைதிர்க்க வகையறியாதவர் எந்த வினைதீர்ப்பார். தன் விக்கினம் நீக்கமாட்டாதவர் விக்கினேசபரராவது எங்ஙனம்.

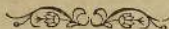
அசுசியானது மாமிசமல்ல கஷ்டம். இதைப் பலப்படுத்தப் பெருநியா யம் வேண்டியதில்லை. இந்தக் கஷ்டத்திலேயே உங்கள் விக்கினேசபரன் பெருக்கத்தினதும் அங்கலாய்ப்புத் தீராமல், கையிலே மிச்சஞ்சொச்சமாகிய மோதகத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு; தகப்பனார், பித்தன், பேயன், என்று கே ட்டவகை போதாதென்று, பெருவயிற்றன், பெருநீளியன் என்ற நாமத் தோடு வாசஞ்செய்கிறார். ஓய், இந்துக்களே! கோமாமிசத்தைப் புசிப் பாரை நளினஞ்செய்கிற நீர், கோவின் நரகவிலே எழுந்திருக்கும் வினாயக ரைத் தெய்வமென்று விழுந்து கும்பிடுவதென்ன. கோவின் நரகல் வீக் கினேசரானும், உங்கள் விவகாரங்கள் மெழுகவாகும். சகல அசுத்தத்

தையும் போக்கும்படி தெளிக்கும் பரிசுத்த வஸ்துவாகும். அதன் மாமிசம் (பாலல்ல, நெய்யல்ல அதையெல்லாம்) புசிக்க ஆகாதென்கிறது என்ன ஞாயத்தில் சேர்ந்து சொல்லும். இறைச்சியைத்தின்று எலும்பைக்கோர்த்துக் கட்டார்களாமே. நீர் இறைச்சியைப் பழித்து நரகலோகம்பெய்தும்பிடுவதும் கரைத்துக்குடிப்பதும் என்ன ஞானம்!!! ஒரு துலுக்கப்பெண் மாட்டுநரகலை அருவருத்துத் தொடானே. நீர் தொடுகிறீர், குடிக்கிறீர், தொழுகிறீர், சடுகிறீர், அணிகிறீர், பாவத்தைநீக்கும் நீறுநீறென்று பையிலுமிட்டுக்கட்டுவீர், என்ன விபரீதம்.

அறிவிற்கு இருப்பிடம் சிரசென்று பெரியோர் சொல்வார்கள். மிருகத்தின் தலையிலே அதற்குரிமையாயுள்ள இந்திரிய அறிவுமாத்திரமேயுண்டு. மனுஷனுக்குச் சிறப்பாயுள்ள பகுத்தறிவு மிருகத்தின் தலையிலிருக்கிறதென்று சாதிப்பது, சாத்திரத்துக்கும் பிரத்தியட்சங்களுக்கும் முழு விரோதமாகும். அப்படியாயின் மிருகத்தலையிலே சைதன்னியராகிய கடவுளுக்கு மாத்திரமுள்ள முடிவிலா ஞானம் முதலிய திவ்வியகுணங்க்ளிருக்கிறதென்று நீர் பாடுவதும், ஆடுவதுமென்ன? மிருகபுத்தி இவரிடமுண்டென்பது தன் தாயின் அழகை இச்சித்ததினால் காட்டினால்லவா?

நீங்கள் இவ்வகை இழிவுபொருந்திய கணபதியை எந்த ஆலயத்தில் துணைந்தாலும் முதலாவது தரிசிக்கிறீர். நீர் சகுனம்பார்ச்சுகிறவரல்லவோ, சத்துருவுக்குச் சகுனப்பினையாகட்டுமென்று தன் மூக்கை அறுத்தவரைப் போல, இவரும் விக்கினப்பட்ட கொம்புதரித்தவராயும் விகித்தரூபியாயும் கண்பிதுங்கத்தக்கதாக ஒரேவி வாகனமேறினவராயும் காட்சிதருவாரே: இன்னுஞ் சொல்லலாம். இருக்கட்டும், எப்படி விழி விசேஷம்) ஒருபையன் ஆட்டிலே ஏறுவானானால் நீர் இவனை அதட்டுவீரல்லவோ? ஒரு யானைப் பையன் எலிவாகனத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பிழைக்காக அவருக்கு, நீர் குட்டுவதைவிட்டு, உமது தலையில் குட்டுவது என்னையோ? ஒரு பையனை வேடுருவன் பிள்ளையார்கையில் மோதகம் இருக்கவேண்டியதென்னவென்று வினாவினபொழுது அவன், சிவனுடைய பிள்ளைகள் ஒரு பெருநாள் திருநாளுக்குப் பிதாமாதா வீட்டிலே வந்து கூடும்பொழுது வைரவர் ஏறியிருக்கிற வாகனமாகிய நாய், பிள்ளையாருடைய முகம், உடல், கரம் முதலிய பயங்கரரூபத்தைக்கண்டு ஓயாமல் குரைத்து, தாலிப்பாய்ந்து, கடிக்க வருவதால் அந்நேரத்திலும் அதுபோலும் தறுவாயிலும் நாய்க்குக் கிள்ளிப் போட்டு தன்னையும் தன்னைப்பற்றிய நாய்க்கலகத்தையும் காத்துக்கொள்ளும்படி சைபிடிபத்திரமாய் மோதகத்தை வைத்திருக்கிறாரெனப் பரிகாசமாய்ச் சொன்னான். அந்தப் பையனுக்குத் தோற்றின அளவு உமக்குத் தோன்றவில்லையா? உங்கள் நூல்கள் அறுதியிட்டுத் தேவரையும் அவரை நீர்பூசிக் கும் பேதமையையும், அறிகிற அன்னியர் எம்மை எவ்வளவு மதிப்பினமான சாதியென்று எண்ணுகிறார்கள்.

சினேகிதரே! கட்டுக்கதைகளை நம்பி மோசம்போகாது சொல்லப்பட்டவைகளையும் இவைபோலும் பிறவற்றையும் ஒர்ந்து தேர்ந்து, தேவனல்லாத சிவன்பெற்ற வினாயகர், தேவனுமல்ல, தேவபுத்திரனுமல்லவென்று தெளிவீராக.

THE USE OF READY MONEY.

என் கைஇருப்புப் பணத்தை என்னசெய்ய?

என்வசம் இருக்கும் பணத்தை என்ன செய்வேன்? நான் வரும் வரைக்கும் இதை வைத்துக் கையாட்சி பண்ணென்று தேவன் ஒவ்வொரு சொற்ப தொகையை ஒவ்வொருவனுக்கும் இரவலாய் கொடுத்து, உலகத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு மனுஷனையும் வைத்திருக்கிறார். நானோ, தேவன் எனக்குத் தந்த பணத்தொகையை எடுத்து, சம, நுய் வருஷங்களாக, வியாபாரம்பண்ணித் தொகையைப் பெருக்கினேன். அதிலொரு பாகத்தை வங்கியில் வட்டிக்குப் போட்டேன், மற்றொரு பாகத்துக்கு ஓர் பாரியான கம் வாங்கினேன். பின்னொரு பாகத்தைக்கொண்டு வர்த்தகம்பண்ணினேன். இவ்விதமே நான் ஒரு பாரியான ஆஸ்தியுள்ளவனாயிருக்கையில், கல்வி கற்ற ஓர் கிறிஸ்து பெண்ணை விவாகம்பண்ணி, ச பிள்ளைகளையுமுடையவனானேன். தேவனோ அளவுக்கு மேற்பட்ட பாக்கியத்தைத் தந்தருளினார். இதெல்லாவற்றையும் நான் என் குடும்பத்தாருடைய செலவுக்காகச் செல்வழிக்கத் தேவையில்லை. என் வசம் இருக்கும் பணத்தை நான் என்ன செய்ய? என்னுமோர்கேள்வி அநேகருடைய மனதில் எழும்புமே. அப்படிப்பட்ட கேளையில்,

க வது. நான் என் சுகத்துக்கும் பலத்துக்கும் வேண்டியதிலும் அதிகமாய் உண்ணவேண்டுமென்றும்,

உ வது. நான் கள்ளு, சாராயம், உவையின், விராண்டி முதலிய மதுவகைகளை அருந்த வேண்டுமென்றும்,

ஈ வது. நான் நல்ல ஆடை ஆபரணங்களை வாங்கி அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும்,

ச வது. நான் இந்தப் பணத்தை வங்கியிலே போட்டுப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; அல்லது காணியூயி வாங்கவேண்டும்; பாரியான வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும்,

டு வது. நான் இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நன்மைசெய்து தேவாசீர்பா தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சிந்தனைகளே கூடவுங் குறையவும் எவருடைய மனதிலும் இயல்பாய்த் தோன்றும்.

இவைகள் ஒவ்வொன்றையுஞ் சந்தே சிந்தித்துப் பார்ப்போமாக.

1. நானும் என் மனைமக்களும், நன்றாய்ச் சாப்பிடுவதிலே பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று அனேகர் எண்ணுகிறார்களே. ஓர் பெருந்தின்காரனுக்கும், மட்டான தின்காரனுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கின்றது. நல்லநல்ல சாதம், கறிகள், பால், தயிர், நெய், பருப்பு, இறைச்சி, மீன், முதலானவைகளைச்சேர்த்து, உண்ணும் பழக்கவழக்கமோ மிகவும் உலக்கப்படத்தக்கதல்ல. இவ்வகையான போசனங்கள் பிள்ளைகளின் இரைக்குடலையும் அமுக்கிப் போடுகின்றன. வாலிபனின் இரைக்குடலையும் அமர்த்துகின்றன. மனிதனையும் முற்றாய் அதுக்குகின்றன. இவ்வகையே பெருந்தின்கார மனிதன் பெருந்தினினாலே அதுக்கப்பட்டு, நோயாளியாகி இறந்துபோகிறான்.

2. நான் கள்ளு, சாராயம், உவையின், விராண்டி, அவின், கஞ்சா முதலிய மஸ்துள்ள வஸ்துக்களை உண்ணவேண்டுமென்கிறார்களே. இவர்கள் தாங்கள் உண்ணும் உணவுகளைச் சொல்லியிருப்பவகையையும் பாவித்துவரு

கிறதினால் அவர்கள் சரீரம் பொருமி, பருத்து, நீர்கொண்டு மகோதரம், சலரோகம் முதலிய நோய்கள்கொண்டு, தேகவியோகமாகிறார்கள். இதுகாரியம் மெய்யென்பதை சனங்களுக்குள் காடோறும், ஆ! மிகுதிபற்றிக் கல்வியறிவாளிகளான உத்தியோகஸ்தருக்கும் காண்கிறோம்.

3. நான் நல்ல ஆடையாபரணங்களை வாங்கி, அணிந்துகொள்ளலாம். கைக்குக்கணையாளியிடலாம்; நேர்த்தியான உடுப்பும் சரிகையிடப்பட்ட உத்தரிகளும் வாங்கி உடுக்கலாம். மனைக்களுக்கும் பொற்சரிகையிடப்பட்ட காஸ்மீரதேசத்து முதற்றரப் பட்டுப்பிடவைகளையும் வாங்கியுடுக்கலாம். அவர்கள், கைக்கும், காலுக்கும், கழுத்துக்கும், மூக்குக்கும், தலைக்கும் பற்பல பேதாபேதமான கல்நகைகளையும், பொன் நகைகளையும், வெள்ளி நகைகளையும், ஆயிரம், பதினாயிரம், ரூபாய்க்கு வாங்கி, அவைகளால் அவர்களை அலங்கரிக்கலாம். பலன் என்ன?

இவையெல்லாம் தேவனையும், மனுஷனையும், அசுட்டைபண்ணிப், பெருமையில் அதிகரிக்கவும் அவர்கள் ஆக்துமாவை கெடுக்கவுமேயல்லாமல் பிறிதொன்றிற் குதலுதல்.

4. நான் இந்தப்பணத்தை வக்கியிலேபோட்டுப், பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் காணியூமி வாங்கவேண்டும். இடம்பமான வீடுகட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்றார்களே. இவைகள் நல்லகாரியந்தான் துன்பவேளையிலும் ஆபத்துக்காலத்திலும் இவைகளுதவும். அவர்களுக்குப்பின், அவர்கள் பின்னைகளுக்கு உதவியாகும். ஆயினும், பொதுப்படச் சொல்லுகில் பணக்காரர் தங்க பணங்களைச் செலவழித்து, தங்கள் ஆண்பின்னைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் லௌகீக வைதீக கல்வியறிவுகளைக் கற்றுக்கொடுக்கச்செய்து, அவர்கள் மனங்களைக் கல்வியென்னும் பண்டகசாலைகளாக் கிவிட்டால் அப்பொழுதே அவர்கள் முதற்றரப் புருடரும் ஸ்திரிகளுமாகார்கள். கல்வியறிவோ எவ்வித பூஷணங்களிலும் மேலான பூஷணமாம். அவர்கள் தங்களுக்கும் தங்கள் தேசத்தவர்க்கும் உபயோகிகளாவார்கள்.

5. நான் இந்தப் பணத்தைச் சொண்டு நன்மைசெய்து, தேவாசிர்பாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிமென்கிறார்களே. பணத்தைச் செலவழிக்கும் வழிகளெல்லாவற்றிலும் இதே உத்தம வழியாம்.

1. உங்கள் பணத்தைப் பண்டாரங்கள், பிராமணுக்கள் முதலிய எத்தர்களை ஒழிந்த ஆதலர்க்கும், ஏனோகளுக்கும், யாசகருக்கும், மற்றும் ஆபத்துள்ளவர்களுக்குக் கொடுங்கள்.

2. வேதாசம் சிறுபுத்தக சங்கங்களுக்கும் இயன்றமட்டும் கொடுங்கள். ஆயிரக்கணக்கான சனங்களுக்கு இரட்சிப்புக்குரிய சலிசேஷத்தை அறிவிப்புகள்.

3. ஆதலர்க்கும், உபத்திரவப்படுகிறவர்களுக்கும், உதவிசெய்ய வைத்தியசாலைகளுக்கு கொடுங்கள்.

4. ஆண்கள் கல்விகற்கும் கல்லூரிகளுக்கும், பெண்பாடசாலைகளுக்கும், கையிருப்புப் பணமாயிருந்து, என்றென்றைக்கும் நன்மைசெய்ய உங்கள் பணங்களைக் கொடுங்கள். பிறர்க்குபயோகமாய் இவ்வகையே பணத்தைச் செலவிடும்படி நம்மெல்லாரிடத்திலும் தேவன் கேட்கிறார். (ரீதி. 19: 17.) “தரித்திரனுக்குத் தயை செய்பவன் யெகோவாவுக்குக் கடன்கொடுக்கிறான், அவன் செய்வதற்கு அவர் பிரதி அழிப்பார்.” (ரீதி. 28: 27.) “தரித்திரருக்குக் கொடுப்பவன் துறைவாட்டான். தன் கண்களை விலக்குகிறவனுக்

“கோ அநேக சாபங்கள் இடைக்கும்.” (உபாசமம் கரு: எ, அ.)

உன் தேவனுடைய பெயரோடா உனக்களிக்குச் தேசத்தின் எந்த வாகவிலும் உங்கள் சகோதரருக்குள்ளே தரித்திரன் ஒருவனிருந்தால் நீ தரித்திரனுடைய உன் சகோதரனுக்கு உன் இருதயத்தைச் சுழிநமாக்காமலும் உன் கையைப் பொத்திக்கொள்ளாமலும் அவனுக்கு உன் கையை நன்றாய் விரித்து அவனுடைய அவசியத்துக்கு வேண்டியபடி அவனுக்குச் கடன் கொடுப்பாயாக. (ஏசா. 68: 23.) “என் வாயினின்று புறப்படும் வாக்கும் இத்தியாகாமல் என்னிடத்தில் திரும்பாது. எனக்குப் பிரியமானதை விற்றேற்றி, நான் நினைத்தனுப்பிய காரியத்தைப் பலிக்கச் செய்யும்.” (மத். 23: 34.) “அங்கே அவர்கள் அவரைக்கண்டு விசுவாசத்தார்கள். சிலரோ சந்தேகப்பட்டார்கள்.”

தேவன் அளவுக்குமிச்சமாய் அதிக பணத்தை நமக்குத் தந்திருப்பது அதைக்கொண்டு நன்மை செய்வதற்கேயன்றிப், பிறிதொன்றிற்காகவல்ல. தேவன் நமக்குப் பணத்தைத் தந்திருக்கிறார் என்று சொல்வதிலும் அந்தப் பணத்தைத் தமக்கென்றே செலவழிக்கச்சொல்லி இராவலாய்த் தந்திருக்கிறார் என்று சொல்வதே தவறு.

தேவன் நமக்குத்தந்த முதற்பணத்துக்கு, மாதிராவல்ல, அதன் வட்டிக்கும் கணக்கொப்புவிக்கும்படி அழைக்கப்படுவோமே. (மத். 25: 14-30.)

நன்மைசெய்து உலகத்தாரை நல்ல நிலைபாட்டில் கொண்டுவருவதற்காய் யேசுவினிமித்தம் நாமேதைச் செலவழிக்கிறோமோ அதை இழந்துவிடவே மாட்டோம். நல்லோக்கத்திற்காக நாம் ஒரு கலசத் தண்ணீரையாவது ஒரு பாரியான பணத்தொகையையாவது கொடுக்கும்போதுத் தேவனே அதி-
னிமித்தம் நன்கு மதிக்கிறார். பெருவாழ்வினிமித்தம் ஆராதாரியாய் நாமே-
தைச் செலவழிக்கிறோமோ அதெல்லாம் தேவ பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்படியா-
ந்ருக்கச் செலவழித்தலேயாம்.

மேலே முதலாவதாய்ச் சொல்லிய மூன்றுவிதமாய்ப் பணத்தைச் செலவி-
தெல் தேவவாக்குக்கு விரோதமாய் இருப்பது மாத்கிராமல்ல; தேசத்தையும்-
ஆத்துமாவையும் கெடுப்பதற்கேதுவாயிருக்கின்றது. அப்பெயர்ப்பட்ட-
பழக்க வழக்கங்களில் ஒருவன் நான்விடுவானேயானால், நஞ்சுட்கொண்டு-
தன் சேவனுக்கெல்லிப்படுத்தினுற்போல முடியும். காலாவதாய்ச் சொல்-
லியபடி பணத்தைச் செலவிடல் நமக்குப் பிரயோசனமாயிருந்தும் தேவன்-
நம்மில் நம்பிக்கையினங்கொள்ள இடமாகும்.

பொதுப்படச் சொல்லுகில் பணத்தைச் கூட்டிச் சேர்க்குதல் நாம் தேவ-
னில் நம்பிக்கை வைக்கவில்லையென்பதைக் காண்பிக்கின்றது.

ஐந்தாவதாய்ச் சொல்லியபடி நமக்குள்ள ஆஸ்தியைச் செலவிடுதலே இம்-
மை மறுமை என்னும் இரண்டிலக்கங்களிலும் அதை வைத்து அனுபவிப்பதற்-
குத் தகுந்த ஒரேகறியென்று உணர்வோமாக.

L. S.

WOMAN'S MISSION WORK.

தேவ ஊழியத்தில் சுதேசப்பெண்களுங் கையிட வேண்டும்.

மேலப்பத்திரிகைகள் இரண்டில் முந்தச் சுதேசப்பெண்களுந் தம்போலியவர்களுக்குப் போதகிகளாயிருப்பது அவசியமெனவும், பித்தப் போதகிகளாயிருக்கத் தகுந்தவர்களெல்லாருமல்ல, சில தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்கள்மாதிரிமே எனவும் அவ்வகையே, தெரியப்படவேண்டியவர்களிற் காணப்பட வேண்டிய லட்சணங்கள் இன்னதின்தெனவுங் கூறினோமே.

1. போதகிகளாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பெண்கள், தங்கள் சபையைச்சார்ந்த பெண்களேமாதிரிமல்ல, அவர்கள் அவர்கள் பிள்ளைகளையுஞ் சீர்ப்படுத்தற்குரிய சகல பிரயத்தனங்களையுஞ் செய்தல்வேண்டும். இத்தேசக் கிறிஸ்தப்பெண்களோ பெரும்பாலும், அஞ்ஞானத்தில் நின்று திரும்பினவர்களும், அறியாமையில் சூழலிருக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கு அக்கைதங்கைமாருமாயிருக்கிறார்களென்பதில் ஆட்சேபம் யாது? இவர்கள் தங்களைத் தடைப்படுத்தும் வேறுவேறுபல பற்பல தடைகளையும் மேற்கொண்டு, தேவகிருபையடைதற்காய் தேவாலயம் கூட்டம் முதலியனவுக்குச் செல்லும் நாட்களும், நாழிகைகளும் எவ்வளவு சொற்பம். இந்தச் சொற்பகாலத்தில் இவர்கள் தங்கள் பூரண ரட்சிப்பிற்குரியயாவையும் வேத விதிப்படி கற்றறியலாமென்பது சங்கை. ஆகவே போதகிகள் சமயமான காலங்களிலெல்லாம் கிறிஸ்தவர்களைச் சந்தித்து, அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதான அந்த ஒரேபங்கையே, மாத்தான் தெரிந்துகொண்ட பல கவலையையல்ல, மரியாத் தெரிந்துகொண்டதும், அவளில் இருந்தொருகாலத்திலும், பிரிக்கப்படாததுமான அந்தப் பங்கையே தெரிந்துகொள்ளும்படி படிப்பிக்கவேண்டும். அது மாத்திரமா, எத்தனை கிறிஸ்தப்பெண்கள் தங்கள் குடும்பத்திற்குரிய காரியங்கள், ஒருமாதாவாக, அல்லது, ஒரு மனைவியாக நடத்த அறியாதிருக்கிறார்கள். அவர்களும் “தன்தன் கையினால் உற்சாகத்துடன் வேலைசெய்யவும் தூரத்தில் நின்று தனதாகாரத்தைக் கொண்டுவரவும், இருட்டோடேயெழுந்து, தன் குடும்பத்தாருக்கு ஆகாரத்தையும், தன் தாதுகளுக்கு வேலையையும் கற்பிக்கப்” படிப்பிப்பதுமன்றி அவர்கள் தரித்திரருக்கு “தங்கள் கைகளை” விரிக்கவும் “திக்கற்றவர்களுக்குத்” தங்கள் கைகளை “சீட்டவும்” பயிற்றவும்வேண்டும்.

2. கிறிஸ்த சமுசாரங்களிலுள்ள பிள்ளைகளையும் போதகிகள் கவனிக்க வேண்டியதவசியம்.

“மாதாக்கள் தேடியது, மக்களுக்கு, மக்களுக்கு” ஆகவே; அனேககிறிஸ்த சமுசாரப்பெண்கள் பிதாமாதாவழியாற் பெற்றது சீதனம், முதுசொம், மாதிரிமா!!! ஆ! அவர்கள் தேடியதேட்டமாய் அறியாமையையும் பெற்றார்கள். அதுபற்றி அவர்கள் பிள்ளைகளும் அந்த அறியாமையின் பந்தத்தால் தான் பிணியுண்டிருக்கிறார்கள். அப்பிள்ளைகளையும், அறிவு, கல்வி சீர்திருத்தத்துக்குமாத்திரமா; அவைகளிலும்மேலாய், அவர்களை அவர்களுக்காகப் பாலனாய்ப் பசுத்தொட்டியிற் படுத்திருந்த வளந்த இரட்சகரிடத்திலே அவர்கள் பாலைப்பராயத்தில் போய் “சிலுவையின் ஞானத்தைக்” கற்கும் படி நடத்தவும் வேண்டும். அவர்கள் குழந்தைகள் அறியாமையுள்ள, பிதா,

மாதாச்; சகோதரர், சுற்றத்தார், அயலாரால் தூண்டப்பட்டுப் பசாசின் பிள்ளைகளாகமுன்னர் “பிள்ளைகளை என்னிடத்தில்வரத் தடைப்படுத்தாதிருங்கள்” எனச் சீஷரைக்கடிந்து அவர்களைத் தன் புயங்களினால் அணைத்து ஆசீர்வதித்த ஆண்டவனையே பற்றிக்கொள்ளவும் படிப்பியுங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் தங்கள் நடைகளினாலும், பேச்சினாலும், செய்வபத்தினாலும், மற்றவர்களையுந் திருத்த முயலுவார்கள்.

3. போதகிகள், சூழவிரக்டும் அஞ்ஞானப்பெண்களுக்குச் சவிசேஷத்தைக் கூறவேண்டும்.

அஞ்ஞானிகளிடஞ் சென்று அவர்களுக்குச் சவிசேஷத்தைப் போதிப்பது அதிக வருத்தமான காரியமென்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். பிரசவவேதனைப்படும் ஸ்திரியும், தானொரு புத்திரனை அல்லது, புத்திரியைப்பெறுவேன் என்ற கம்பிக்கையாற்றான் தன்சேவனையும் அரோசிக்கத்தக்கவருத்தத்தைப் பொறுமையோடு சகிக்கிறான். புத்திரபாசியங் கிடைத்தவுடனே தன் உபத்திரவம் யாவையும் மறந்து களிகுருகிறான். அவ்வகையே கிறிஸ்தசமயப்போதகிகளும் அஞ்ஞானிகளைச் சீர்ப்படுத்த முயலும்போது அவர்களால்வரும், நிக்தை, பரிசாசம், ஈன்றியீனம், உபத்திரவம் யாவையும் பொறுமையோடு சகிக்கவேண்டும். “கம்பிக்கையோடு விதை.” அக்களிப்போடு அறுப்பாய். உலகம் அழிந்துபோம். சூரிய சத்திரசூரியல்லாதுபோம். ஆனால் தேவவாக்கோ, வெறுமையாய்த் திரும்பாது.

“குணப்பட்டதுக்கப்பாவி
கண்டு, பூரிப்பாரே, ஆவி
வளர்ந்தோங்குந், தெய்வராச்யம்
கண்டவானோர் இனம்போற்றும்.”

அப்படியே, குணப்பட்ட பாவியைக்குறித்து “மோட்சவாசரே மகிழ்வாராகில் குணப்படுத்திய போதகிக் வரும் மகிட்சியையுங் கனத்தையும் ஆர் விஸ்தரிப்பான். அஞ்ஞானப்பெண்களிடத்தில், அறியாமையும் பேதமையும் மாத்திரமல்ல, விசேஷமாய் அகத்தையும் அவர்கள் அணிந்திருக்கும் பூஷணமாயிருக்கும். அவர்களிடம் போம்போது உங்களுக்கு அணிகலம் என அவ்வைசொன்ன “பேதமையைப்” புறத்திலெறிந்து “பாம்பைப்போல விவேகத்துடனும் புருவைப்போலக் கபடில்லாமலுஞ்” செல்லுங்கள். “மெல்லனப் பாயுந்தண்ணீர் கல்லையும் உருவப்பாயும்.” ஆகவே தயவால், சாந்தத்தால், சேரடையாத அவர்களுடைய இதையத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளை வாசிக்க எழுத்தத்தைக்கப் படிப்பியுங்கள். என்னத்தைப்பேசினாலும் செய்தாலும், அவர்களுடைய ஆத்துமரட்சையே உங்கள் சேவனின் இலக்காயிருக்கட்டும். அன்பால் ஏவப்பட்ட விசவாசத்தோடும் பிரார்த்தனையோடும் அவர்களிடஞ் செல்வீர்களானால், அவர்களுடைய கடின இதயம் மோசேயின் வாக்கால் உருகிய மலைபோலுருகும்.

4. போதகிகள் ஓய்வுநாட் பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிப்பிக்க முயலவேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்குச் சவிசேஷ அறிவைக் கற்பிக்க ஓய்வுநாட் பள்ளிக்கூடங்களே தகுந்திடும். இங்கே கிறிஸ்தசமயப் பிள்ளைகளும், அஞ்ஞானிகளின் பிள்ளைகளுஞ், சவிசேஷவாக்கைக் கற்க ஏகமாய்க் கூடிவருவார்கள். நாங்கள் படிப்பிப்பதையாகுதல், பிள்ளைகள் படிப்பதையாகுதல் தடைப்படுத்துவதற்கான ஏதுக்கள் அங்கேயாதும் இருக்கமாட்டா. பிள்ளைகள்

அந்தத் வாரம் முழுவதிலும் படிக்கவேண்டியவைகளை மாத்திரமல்ல, அவர்கள் நடக்கவேண்டியவைகளையும் விசுவாசிக்கவேண்டியவைகளையும் தேவன் விதித்தவேதத்துக்கிசையவேண்டியவைகளையும், அவர்களுக்கு ஒய்வுநாட்பள்ளிக்கூடத்திற்குள்ளே பயிற்றிவைக்கலாம். அங்கே அவர்களுடைய இதயத்தின் கேட்டைக்காட்டும் வேதபுத்தகங்களை வாசிக்கச்செய்து, அவர்களுடைய சீர்தெட்ட நிலையை அவர்களுக்கு உணர்த்தலாம். தங்கள் சீர்கேட்டைக் கண்டவர்கள் பரதபிக்குஞ் சமையத்தில், அவர்களுக்காகவுஞ் சிலுவையில் தன்சிலுவைவிட்ட இரட்சகரின் அன்பை (விசேஷமாய்ப் பிள்ளைகளுக்கு அவர்காட்டின அன்பை) அவர்களுக்கு விளங்கக்காட்டி அவர்களைத் தேவனுக்குரிய பிள்ளைகளாக்கலாம். அப்பொழுதவர்கள்;

“ஏழைப்பிள்ளையாயினும்

கத்தர், உடை, உணவும்

தந்து ஏன்னைக்காக்கிறார்

என்னில் நேசம்வைக்கிறார்.”

“வானம், ஆளும் ஆண்டவன்

என்னைப்போலப் பாலகன்

ஆகி நீதிசெய்யவே

ஏழை ரூபெடுத்தாரே.”

“உம்மைத் தேடிப்பற்றுவேன்

என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுமேன்

மோட்சராச்சியத்திலே

தாரும் எனக்கிடமே”

எனக் கழித்துப் பாடித் துதிப்பார்கள்.

போதகிகள் மாத்திரமல்ல, கல்விசுற்றி கிறிஸ்துசமையப்பெண்கள் யாவருந், தங்கள் பிள்ளைகளையுந் தங்கள் சுகபயைச் சார்ந்தோரின் பிள்ளைகளையும் மாத்திரமல்ல, தங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் அஞ்ஞானிகளின் பிள்ளைகளையுந் சீர்ப்படுத்த முயலுதல்வேண்டும். அப்படிச்செய்வது போதுமென அங்கே தரியாது, ஒய்வுநாட்பள்ளிக்கூடங்களிலுஞ் சென்று, அங்கேயுந் தங்களுலாவைகளைச் செய்யவேண்டும். இத்தென்னசுதை? நாங்களை எங்கள் ஆத்துமங்களைக் குறித்த நிலைக்க நேரமில்லாதிருக்கிறோமே. கோயில்கூட்டங்களுக்குப் போகப் பிரியமிருந்தாலும் நேரமெங்காலே? எங்களெங்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதும் அவைகளோடே தலையுடைப்பதாந்தானே தங்களுக்குரிய சன்னாயிருக்கப் போதகம்பண்ணு, அஞ்ஞானப் பிள்ளைகளைப்பார், ஒய்வுநாட்பள்ளிக்கூடத்தில் உதவிசெய்யென் கிறிர்களே, எனப் பலர் முறுமுறுப்பார்கள். அவர்களுக்கென்ன சொல்லுவோம்? பிள்ளைகளைத் தேவன் உங்களுக்கொரு ஆசீர்பாதமாய்த் தந்தாரன் நிச்சாபமாகத் தரவில்லையே, அவர் ஆசீர்பாதமாய்க் கொடுத்த கல்லைவன் அவமதித்துச் சாபமாகத் திருப்புகிறீர்கள்?

கடைசியாய்ப் போதகிகள் தங்கள் ஊழியத்தில் கவனித்து நடக்கவேண்டிய சில குறிப்புக்களைச் சொல்லி முடிப்போம்.

1. சந்தித்த யாவரோடாகுதல் தற்கிக்க எண்ணாதே. சவிசேஷங்காட்டும்வழியினால் அவர்களினது நிலையை அவர்களுக்கு விளங்குக்காட்டு. “தேவராச்சியம் சமீபித்திருப்பதால், தங்குகிறீர் விழித்து, கடுக்கத்தோடும், பயத்தோடும் உன் இரட்சிப்பைத்தேடு.” என அவர்களை அருட்டு. “இரட்சி

செய்தப்பட என்னசெய்வேன்.” என அலறும் பாலியைக்கண்டால் “பாவப் பாரஞ்சுமந்தவர்களாகிய நீங்கள் என்னண்டைக்கு வாருங்களென அழைத்த இரட்சாபெருமானே நோக்கும்படி காட்டு.

சுவிசேஷத்தை ஏற்றிருக்கும் சாதியார் அடைந்திருக்கும் உலக செல்விக் கையையல்ல; அவர்களுக்குள் விசுவாசிகள் பெற்றிருக்கும் இருதய சமாதானம், பரிசுத்தம், நீதி, விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு, தாழ்மை, பொறுமை, இச்சையடக்கம் முதலியனவற்றைக் காட்டு.

இந்த விவிலியவேதம் கெடுத்த சாதிக்காரர், பாஷைக்காரர் தனித்தனியாட்கள் உலகத்திலுண்டோடுவெனக் காட்டும்படி அவர்களிடம் உசாவு. இந்த விவிலியவேதமே, இங்கிலாந்திற் காணப்படுஞ் சகலமேன்மைக்குங் காரணமென, ஆபிரிக்க இராசகுமாரனுக்கு வேதபுத்தகத்தை எடுத்துக்காட்டிய எங்கள் காருண்ணிய சுயாதிபதியாகிய இராணிகையாரைப்போல, நீயும் அந்தப் புத்தகத்தையே காட்டு.

2. அவசரமற்ற சகல சம்பாஷணையையும் விலக்கு. அத்தால் நியாயமான விசாரணைக்குரிய கேள்வி, மறுமொழிகளை விட்டுவிட வேண்டுமென நாம் சொல்லுவதில்லை; அவசரமற்றவிதமாய் அவளுடைய அல்லது, இவளுடைய கதையைப்பேசிக் காலத்தைப்போக்கல் முசிப்பாற்றிப்பண்ணலை மாத்திரந்தான் விலக்கவேண்டும். உன்பேச்சாலும், நடையாலும், அவர்கள் உன்னோக்கம் யாதென மதிக்கட்டும்.

3. நீ சந்திக்கவேண்டிய சிலவீடுகளைத் தெரிந்து, அவைகளை நாடோறும் அல்லது வாரந்தோறும் ஒழுங்காய்ச் சந்தித்துவர, இங்கேயொரு வீடு அங்கேயொருவீடாய் ஒடியாடி முப்பது வீடுகள் தோறும் பலனற்றலவதைவிட்டு, நீ துவங்கியவீடுகளில் துவங்கியகாரியம் முடிவுபெறுமட்டாய் அந்தந்தவீட்டுக்கு முறையேபோ.

4. கற்க விரும்புவர்களை ஒருவகுப்பாய்ச் சேர்க்கக்கூடியபோது சேர்த்துக்கொள். அப்படிச்செய்வது உனக்கு நிகலேசான காரியமாயிருக்கும்.

அவர்களுடைய ஆத்தமத்துக்குரியவைகளைச் செய்யும்போது, சரீரத்துக்குரிய தையல், பின்னல், முதலியவைகளையும் அவர்களுக்குப் படிப்பி. கிறிஸ்துவும் சரீரத்துக்குரியவைகளைச் செய்தாரே.

5. நீ நடத்தும் வேலையையும், நடந்த சம்பவங்களையும் குறித்து ஒரு புத்தகத்தில் நாடோறும் எழுதிவா. அப்படிச்செய்வதால் உன் ஊழியத்தில் நீ தவறிப்போகமாட்டாய்.

6. உன்வழிகளையுஞ் செய்கைகளையுங் கர்த்தருக்கென்றே யொப்பித்து நட. யாதுவேலையிற் கையிடும்போதும் அவர்சகாயத்தையே தேடிக்கொள். “பவுல்காட்டினாலும் அப்பலோ நீர்ப்பாச்சினாலுங், கர்த்தரே வளர்க்கிறவர்.”

H. D. S.

பிரசங்கம்.

SERMON.

ஆமோஸ் 4 : 12.

உன் தேவனைச் சந்திக்கும்படி ஆயத்தமாயிரு.

முகவுரை.

தேவன் இஸ்ரவேலருக்குப் பஞ்சத்தை அனுப்பினார்; மழையைத் தடுத்தார்; புழுக்களையும், பெருவாரிக்காய்ச்சலையும், சோதோமின் வாதையையும் அனுப்பினார். அவர்களுள்ளேகர் அவரிடத்திற் திரும்பவில்லை. இவ்வித உபத்திரவங்களையும், கொள்ளைநோய்களையும் இவ்வூரிலும் அனுப்பியிருக்கிறார். நாம் யாவரும் அவரிடந் திரும்பிவிட்டோமா?

I. நம்முடைய தேவனை நாம் எப்பொழுது சந்திப்போம்?

1. மரணத்தில் சேவகன் வருவான், சிறைச்சாலையைத் திறப்பான், சிறைப்பட்டவனை நீதியுள்ள தீர்ப்புக்குட்படுத்துவான்.

2. நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில், மகா பெரிய நியாய சங்கத்தில்.

II. அவரைச் சந்தோஷத்தோடு சந்திக்க என்ன ஆயத்தம் வேண்டியது?

1. பாவத்தினைக் கெட்டுப்போன நம்முடைய நிலையை நாம் பார்த்து, லூக். 13 : 3. மனத்திரும்புதல், குற்றவாளிகளானோம், மோசம்போனோம் என்று தேவனுக்கறிக்கையிடுதல்.

2. நியாயாதிபதியின் இரக்கத்தைத் தேடுதல். இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் புது இருதயத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள, அவரை இரட்சகராய் நோக்கித் தருந்தகாலத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுதல். அவர் நம்மைச் சந்திக்கும் வரையில்.

பெண்ணைத் ஆகாப்பிடத்தில் வந்ததுபோலவும். I இரா. 20 : 31, 32.

யேசுவினுடைய பாதங்களினருகே நின்ற பாலியாகிய ஸ்திரியைப்போலவும். லூக். 7 : 38.

தேவாலயத்திற் பிரார்த்தித்த ஆயக்காரனைப்போலவும். லூக். 18 : 13.

நாம் கிருபையைப்பெறும் எல்லாவழிகளிலும் அவரை வேண்டிக்கொள்ளுதல். யாக்கோ. 4 : 8.

III. எப்பொழுது நாம் ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும்?

1. மரணப்படுக்கையில்லல்.

நாமங்கே வராதிருக்கவுங்கடும்; வந்தாலும் அந்நேரத்தில் நாம் நினைவுதடு மாற்றமுள்ளவர்களாயும், வருத்தத்தினாலும் பெலவீனத்தினாலும் நெருக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கவுங்கடும்.

2. விருத்தாப்பியத்திலல்ல.

பூலோகத்துக்குரியவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திய பின்னல் வ. நாளைக்கல்ல.

“புத்தியினனே, இன்றிரவில் உன் பிராணனை உன்னிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.” லூக். 12 : 20.

3. இன்றைக்கே. சிவனுஞ் சுகமுமிருக்கிறபொழுதே.

இரக்கங்களினாலும் தண்டனைகளினாலும் தேவன் அழைக்கிறபொழுதே.

தேவ ஊழியக்காரரழைக்கிறபொழுதே. நம்முடைய ஆயலவர்களை மரணஞ் சடுதியாய்ப் பிடித்துப் போகிறபொழுதே. இப்பொழுதே, இப்பொழுதே நற்சமயம்; “இப்பொழுதே இரட்சிப்பின் நாள்.” 2 கொரி. 6: 2.

IV. ஆயத்தமாயிருக்க ஏவும் எதுக்கள்.

1. நம்மை ஆயத்தமற்றவர்களாய் அவர் சந்தித்தால், அதன்பின் ஆயத்தஞ் செய்ய நேரமிராது. புத்தியற்ற கன்னியர். மத். 25.

2. ஆயத்தமாயிருக்கிறவர்கள் மனச் சமாதானமுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

3. கிறிஸ்து இரக்கத்திற் சந்திக்க வந்திருக்கிறார்.

4. நியாயத்தீர்ப்பிற் சந்திக்கச் சீக்கிரத்தில் வரக்கூடும்.

பலிதம்.

1. பிள்ளைகளை, ஆயத்தமாயிருங்கள். “பிள்ளைகளை என்னிடத்தில் வர விடுங்கள்.” லூக். 18: 16.

2. வாவிபரே, ஆயத்தமாயிருங்கள். “உன் வாவிப்பராயத்தில் உன் சிருஷ்டிகர்த்தாவை நினைத்துக்கொள், ஆபத்துக்காலம் வருமே.” பிரசங். 12: 1.

3. உலகத்தவர்களை, உங்கள் வீடுகளும் வயல்களும் ஆயத்தமாயிருக்கின்றன. உங்கள் ஆத்துமங்களும் ஆயத்தமாயிருக்கின்றனவா.

4. வயோதிபரே, உங்கள் சீராக் கள் பிரேதக்குழிக்கு ஆயத்தமாயிருக்கின்றனவே. உங்கள் ஆத்துமங்கள் தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தமாயிருக்கின்றனவா? உங்கள் புத்தியினங்களை எல்லாம் பழைய வருஷத்தோடு நீக்கி விடுங்கள்.

5. விசுவாசிகளை, “மற்றவர்களைப்போல நாம் தூங்காமல் விழித்துக்கொண்டு தெளிந்திருக்கக் கடவோம்.” 1 தெசலோ. 5: 1-6.

W. M.

UNCERTAINTY OF THIS WORLD.

இவ்வுலக நிலையாமை.

“இவ்வுலகத்தின் வேஷம் அகன்றுபோகின்றது” 1 கொரி. 7: 32.

இவ்வுலகத்தில் நாம் காண்கிற எல்லாம் இடைவிடாமல் முயற்சியாய் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஏதைப்பார்த்தாலும் ஒவ்வொன்றும் “வருகிறேன்! வந்தேன்! வந்தேன்! போகிறேன்! போகிறேன்! போனேன்! போனேன்!” என்று துள்ளித்துள்ளி ஓடுகிறவண்ணமாய் அகன்றுபோகின்றன. மேலே வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்துச் சூரியனையும் சூரியமண்டலங்களையும் கவனி! கீழே பூமியிலுள்ள வஸதுக்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்துபார்! பூமிக்குக் கீழ்ச் சமுத்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்! எங்கும் எல்லாம் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. சூரியன் தன் அழகிய சுவந்தரியத்துடன் எழும்பி வர வர தன் ஒளியிலும் அனலிலும் கதித்து அநி உச்சம் எறித் திரும்பப் படிப்படியே அதின் ஒளியும் அனலும் குன்றி அஸ்தமிக்கிறதைக் காண்பாய். நல்ல வசந்தகாலத்தில் பூந்தோட்டத்துட் புருந்த ஒவ்வொரு புட்பத்தின் சன்னம் வளர்ச்சி முடிவு இவைகளை ஆராய்ந்துபார். பெரிய ஓர் சமுத்திரத்தின் ஓரத்தில் நின்று அதின் ஒவ்வொரு திரையையும் அதின் கொந்தளிப்பையும் அதின் ஏற்றம் வந்தந்தையும் கவனி, எல்லாம் மாறி மாறிச்

சுற்றிச் சுற்றி நிலலாமல் வந்தமத்திரத்தில் அகன்றுபோகிறதைக்காண்பாய்.

இப்படி எல்லாக்காரியங்களும் இவ்வுலகநிலையாமையைப்பற்றி அதி தத் துலத்துடனுணர்த்துமேயாகில், நானும் என்னைவிட்டு என்ன அகன்றுவிட்டதென்றும் என்ன அகலுகின்றதென்றும், என் அனுபவத்தினால் தியானித்தறியவேண்டும். ஒருமுறை நான் ஓர் சிறுபிள்ளை. பாலியருக்குரிய சில இடையூற்றினாலன்றி மற்றும்படி துக்கமாவது கவலையாவது எனக்கில்லை. அப்படியொரு இடையூறு சம்பவித்தாலும் கொஞ்சநேரம் கண்ணீர்விட்ட முலேன். நரும்பக் கண்ணிரைத் துடைத்துப் பெற்றருடைய அன்பின் சிறகின் கீழ் ஒதுங்கித் தங்கியிருப்பேன். இப்போ என் பிள்ளைப்பராயம் எங்கே? பறந்துவிட்டது! என் பாலிய நேசர் என் பெற்றார் உற்றார் சகோதரர் சகோதரிகள் எங்கே? போகிறார்கள்! போய்விட்டார்கள்! தூரதேசத்துக்கோ? மோட்சத்துக்கோ? இன்னுஞ் சிலர் போகிறார்கள்! நானும் போகிறேன்! எங்கே? யேசுவாக்கு ரன்றியுள்ள பணிலிடை செய்யும் தருணங்களை அசட்டைபண்ணி விட்டிவிட்டேன்! நிமிஷங்களாக, மணித்தியாலங்களாக, நாட்களாக, கிழமைகளாக, மாதங்களாக, வருடங்களாக இச்சீலியம் கழிந்துபோகின்றது! தேவனுக்குத் துதி. முழுதும் போகவில்லை! இன்னும்!! சீவனேடிருக்கிறேன்! தருணத்தருணங்கள் கிடைத்தன! தேவனுடைய ஆவி இன்னும் போராடுகிறார். நானிந்த நிமிஷத்திலேயே இது போய்விடமுன் இப்போவே சேலிப்பேன். நானே நானென்று சொல்லுஞ் சோதனைக்கிடங்கொடுத்து நித்தியத்துக்குரிய காரியங்களைப் பின்போட்டு பூமிக்குரிய இன்பங்கள் நிமித்தம் என்னை இழந்துவிடாமல் இப்போவே நல்ல படிப்பினையைப் படித்துக்கொள்வேனாக.

C. P.

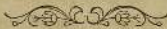
SINCERITY.

உண்மை.

உண்மை நன்மையான எல்லாவற்றையும் சன்மார்க்கத்துக்குரிய எல்லாவற்றையும் நேசிக்கப்படத்தக்க எல்லாவற்றையும் சத்தாய், சாரமாயுடையது. உண்மை நிலத்திருக்கும், பொய்மை எப்படி மறைத்து ஒழித்துவைத்தாலும் கொஞ்சக்காலஞ்செல்ல பொத்தல்விட்ட சாக்கானது உள்ளிருக்கிறவைகளை வெளிப்படுத்துகிறப்போல் ஒழித்துவைக்கப்பட்ட பொய் வெளிப்படும். இவ்விதமாகவே யேசுக்கிறிஸ்து பரிசேயருடைய இருதயத்திலிருக்கும் அழுக்கான குணங்களையும் அவைகளின் தன்மையையும் சாந்து பூசப்பட்ட பிரேதறைக்கு ஒப்பிடுகிறார். அவருடைய வாக்குகள் மனுஷனுடைய உள்ளான குணங்களை உண்மையாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் கடைசியானில் ஒவ்வொரு மனுஷருடைய குணங்களும் அதிக பயங்கரமாகவும் பூரணமாகவும் வெளிப்படுத்தப்படும்.

முழுவுதம் உண்மையாயிருந்தல் எவ்வளவு அழகிய இலட்சணம். இவ்விடச்சணமே மனுஷரை முயற்சிப்படுத்தும் நோக்கங்கள் ஆதாரகொள்கைகள் இன்ன என்று பகுத்தறிய மறைதப் பிரபையாக்கும். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் அனுபவத்துடன் தன்னுடைய அனுபவத்தையும் இணை ஒத்துப்பார்க்கவேண்டும். “வெனனிஸ் வெனகே புத்தியினால் தேவனுடைய கிருபையினால் நாங்கள் உலகத்தவர்களிடத்திலும், விசேஷமாக உங்களிடத்திலும் கபடமில்லாமல் நேர்மையோடே நடந்துவருகிறோமென்பதற்கு எங்கள் மனஞ் சாட்சிசொல்லுகிறதே எங்க

ஞக்குப் புகழ்ச்சி.” 2 கொரி. 1: 12. இதுவே உண்மையான இலட்சணத் துக்குரைகல். ஆனபடியினால் ஒருவனும் தன் அழைப்பின் நம்பிக்கையைப் பெறும்வரைக்கும் மனரம்மியமாய்த் தங்கியிருக்கலாகாது. எவன் தூர்க்கீர் தீயாவது நற்கீர்த்தியாவது அடைந்து, பெலவீனம் துன்பம் துக்கம் ஆகிய உபத்திரவமென்னும் அக்கினியில் புடமிடப்பட்டு நெற்றியில் தேவமுத்தி ரையடைந்தவனாய் இவைகளுக்கூடாகப் புறப்படுகிறானோ, அவனே தேவ னால் யதார்த்த நான்யமாகவும் மோட்சத்தில் செல்லத்தக்க நான்யமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவான். மீட்பரின் கிரீடத்தை அலங்கரிக்கிற ஒருக்கா லும் மங்காத கிரகணங்கள் பொருந்திய ஒளியுள்ள இரத்தினமாயிருப்பான். மலாங்கொடுக்கப்பட்டது பொன்னாக அல்லது வெள்ளியாக சிலகாலம் மா த்திரஞ் செல்லும். ஆனால் வேஷக்கிறிஸ்தவனோ இகத்துக்காலதல் பரத்து க்காலதல் செல்லான்! C. P.

HIGH EDUCATION AND THE HIGH CLASSES.

உயர்ந்த கல்வியும் உயர்குலத்தோரும்.

உயர்ந்த இங்கிலீஸ் அறிவுத் தேற்கியினாலேயே உயர்குலத்தோருக்கும் நடு க்குலத்தோருக்கும் சுவீசேஷத்தை எழிதில் அறிவிக்கலாம். சந்தைகளிலும் வீடுகளிலும் பண்ணும் பிரசங்கத்தின் நயநஷ்டம் எப்படியிருந்தாலும், இவர்களுக்கோ விரும்பிய அளவு நயம் விளைவியாது. ஒரு கெறுவமான பிராமணன் அல்லது குலப்பெருமையுள்ளோன், அப்படி சூரியனுக்குமுன் திரியைப் பிடித்திறவர்கள் மடையரும் பயித்தியகாரரும் என்றும்போல நளின கைப்புடன் மறுபக்கம் விலகிப்போய்விடுகிறான். ஆனால் இவர்க ளுக்கும் அழியாத ஆத்தமாயுண்டு. இவ்வாத்தமாத்களும் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட்டனவல்லவா. இவைகளும் நித்திய அக்கினி யினின்று இரட்சிக்கப்பட வேண்டியவைகளே. ஆம், நீங்கள் ஒருபோது “ஞானிகளை இலச்சைப்படுத்தும்படி தேவன் மூடரைத் தெரிந்துகொண் டார், பலவான்களை இலச்சைப்படுத்தும்படி பலவீனரைத் தெரிந்து கொண்டார், உள்ளவகளை வீழ்த்தும்படி தேவன் இல்லவகளையும், உலகத்தின் இழிவானவைகளையும், அவமதிக்கப்பட்டவைகளையுந் தெரிந்து கொண்டார்” என்ற வேதவசனத்தைக் கொண்டு, சிறியோர் வழியாய்ப் பெரியோருக்கும், தரித்திரர் வழியாய்ச் செல்வருக்கும் இரட்சிப்பின் வழி யறிவிக்கப்படுவது சுவீசேஷ பிரமாணமென்று சொல்லக்கூடும். இந்த வே தவசனத்தை ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம், ஆளுலுங்கள் வியாக்கியானத்தைய ல்ல. ஏனெனில், அதையெழுதிய அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தானே, வம் மிசத்தில் கீழானவனுமல்ல, பிறப்பில் இழிந்தவனுமல்ல. அப்போஸ்தலனரெ ல்லாரும் மூடரும் கல்லாதவர்களுமென்று எண்ணுவது தவறும் அகாரணை யுமென்று நினைக்கிறோம். சாஸ்திர கல்வியளவில் சிலர் குறைவாயிருந்தா லும் ஒருவனாகுதல் மூடனுமல்லச் சபைசங்கத்துக்குத் தகாதவனுமல்ல. எக் காலத்திலும் ஏத்தேசத்திலும் குருமாராய் வந்தவர்களின் முன்கிலைபரம் எப்படியேடி அப்படியே இவர்கள் நிலைபரமுமிருந்தது. பர்தோலோமேயு மிகச் சங்கைமரெனென்று தோற்றுகின்றது. மந்தேயு, உரோமைத் துரைத்தன த்தில் ஓர் உத்தியோகஸ்தன் அப்போஸ்தலனாகி, சிலர் மீன்பிடிக்காரரென்பது

மெய். ஆனால் அக்காலத்தில் அத்தேசத்தில் அத்தொழில் மேன்மையாய் எண்ணப்பட்டது. மற்றவர்கள் எசமானரல்லாகிருந்தாலும், யாக்கோபும், யோவானும், அந்திரேயாவும், பேதுருவும் வேலைகாரரல்ல, எசமானராக வேயிருந்தார்கள். அவர்கள் “நாங்களுள்ளாவற்றைமீம் விட்டு உம்மைப் பின்பற்றினோமே” என்பது அற்பமல்லவே.

அல்லவென்று யேசுவின் சீஷர்களெல்லாரும் வறியவர்களும் எளியவர்களும்ல்ல. அநிபதியான நீக்கோதேமுவுடன் யேசு ஒரு இரவு முழுவதும் சம்பாஷிக்கவில்லையா? ஐசுவரிய வாலிபனுடன் தெருவினின்று யேசு சம்பாஷித்தது எவ்வளவு நேரமென்று யாரறிவான். அரிமத்தியா ஊராளுகிய யோசேப்பும் மருதலாவூரின் துரைச்சாணியும் யேசுவின் உத்தம சீஷர்களுக்கும் சேர்த்தவர்களல்லவா? யேசு நேசித்த அந்தக் குடும்பம் தகுந்தவர்களல்லவா? செல்வருடனே யேசு பலமுறையும் பத்தியிருக்கவில்லையா?

இன்னும் ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் தரித்திரரும் கல்லாதவர்களும் இழிவானவர்களுமென்று ஒத்துக்கொண்டாலும், அது சவிசேஷ புனித்தமா இழிகுரில் நின்றமாத்திரம் உயர்ந்தவர்களுக்குச் செல்லுமென்றதையல்ல; தேவன் ஆதிக்கிறிஸ்த சபையை ஸ்தாபித்ததிலும், நிலைப்படுத்தினதிலும், விசேஷித்தவிதமாய் கையிட்டாரென்பதை மாத்திரம் ரூபிக்கிறது. அறிவினரைக் கொண்டு ஞானிகளுக்கு போதித்தல் அற்புதமே. கிறிஸ்துவும் அப்படியே சொல்லுகிறார். யோவான் யேசுவிடம் சீஷரை அனுப்பி “வருபவர் நீரோ வேறொருவர் வர நாங்கள் எதிர்பார்க்க “வேண்டுமோவென்று” கேட்பித்த போது அவர்களுக்கு உத்தரமாக யேசு நீங்கள் கேட்டுக்கண்டிருக்கிறவைகளை யோவானுக்குப் போய்த் தெரிவியுங்கள். குருடர் பார்வையடைகிறார்கள், சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள், குஷ்டரோகிகள் சுகமடைகிறார்கள், செவிடர் கேட்கிறார்கள், மரித்தோர் எழுப்பப்படுகிறார்கள், எளியவர்களுக்குச் சவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகின்றது” என்றார். ஆனால் நம்முடைய ஆண்டவரின் மேசியாத்தொழிலின் அத்தாட்சிகளாகிய அற்புதங்கள் வெகு காலத்துக்கு முன் நின்றபோயின. ஆராதனை தொடங்கினவுடன் மணி நிறுத்தப்படுகிறதுபோலச் சவிசேஷ ஆராதனை தொடங்கிவிட்டபடியால் அற்புத மணிகள் நிறுத்தப்பட்டன. நம்முடைய மிசியோனரிமார் மரித்தோரை உயிர்த்தெழுப்பவும், குருடருக்குப் பார்வையருளவும் கூடாது. அல்லவென்று முதல்முதல் எளியவர்களிலின்று விசுவாசம் பெரியவர்களில் செறிந்து பரம்புமென்று அவர்கள் காத்திருக்கவும்படாது. கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குச்சாதி வேற்றுமையிலலை, உயர்குலத்தாளுளுவும் இழிகுலத்தாளுளுவும் சரியே, யேசுவைப் பற்றும் சத்தியம் மனுஷனை மனுஷனாகவே கவனித்து எல்லாருக்கும் தெரிவிக்குமொரே செய்தியென்னவெனில் “பாவிகளை இரட்சிக்கும்பொருட்டு கிறிஸ்துயேசு உலகத்தில் வந்தாரென்பது உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் தக்கதுமான வாக்கு,” என்பதே. எளியவர்களை அசட்டைபண்ணுதல் குற்றமும் வெட்கமுமே. அவ்விதமே செல்வரையும் அசட்டைபண்ணுதலிருக்கும். இந்தியாவின் அதிகப்பகுதியான சபைகளை உயர்ந்த கல்வித்தேற்றியினாலேயே ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது மறுக்கக்கூடாத சத்தியமாயிருப்பதால் தருணமிருந்தும் அதைக் கையீட்டு நடத்தாமல் அசட்டைபண்ணும் மிசியோனரியெவரும் இரத்தப்பழிக்கு நீக்கலானவரல்ல.